

*Stowarzyszenie Cudownego Medalika
(Apostolat Maryjny w Polsce)*

Biuletyn nr 57

3-2019

XXXIX Ogólnopolska Pielgrzymka AMM

Organizatorzy z diecezji łódzkiej

Dni Skupienia Moderatorów

Przed Domem Sióstr Miłosierdzia
w Warszawie

Piątkowe spotkanie w Sali Kordeckiego

Na powązkowskim Cmentarzu

Uroczyste przyrzeczenie kandydatów

W Niepokalanowie

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO

Czczyciele Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik

Jerzy Szaniawski w dramacie *Dwa teatry* przedstawia scenę powodzi: „Próchniejący dom otaczają mętne wzburzone fale, za chwilę musi runąć. Młody, silny człowiek umieścił na tratwie dzieci, żonę, załadował żywność i kilka najpotrzebniejszych rzeczy. Tratwa zanurza się po brzegi, a tu jeszcze stary ojciec chwyta się krawędzi i też pragnie się ratować. Prosi: «Synu, weź mnie ze sobą, nie chcę jeszcze umierać, jeszcze ci się przydam». Ale syn jest realistą. Ojciec i tak niedługo umrze – a tratwa więcej nie udźwignie. Uderza wiośłem po żylastych rękach ojcowskich i odpywa”.

Siostro i Bracie! Człowiek nosi w sobie wiele pragnień: tęsknotę za dobrem, pragnienie miłości, szczęścia, życiowego spełnienia, marzenie o życiu mocnym, wyrazistym a jednocześnie szlachetnym.

Wystarczy zrobić choćby jeden krok w kierunku ich realizacji, a zaczynamy doświadczać bólu frustracji, bólu niespełnienia. Życie z ambicjami zaczyna boleć. Czy dać sobie w takim razie spokój? Czy wycofać się z tego, o czym marzymy, byle tylko nie doświadczyć rozczarowań?

NIE! Byłoby to w gruncie rzeczy rezygnacją z człowieczeństwa. Człowiek rodzi się w bólu. Tak po prostu jest od zawsze. Wie o tym każda matka i wie o tym każdy, kto traktuje swoje człowieczeństwo jako wyzwanie i powołanie. Trzeba więc

w konkretnym życiu podjąć to wyzwanie. Trzeba zaryzykować, narazić się na ból, trzeba to zrobić, by iść naprzód.

Przyjrzyjmy się zatem tym przestrzeniom naszego życia – w których pomimo bólu, a może poprzez ból dokonuje się nasze zbawienie i uświęcenie.

Mądrość kojarzy się nam dzisiaj z posiadaną wiedzą, albo po prostu ze sprytem. Mądry to ktoś taki, kto dobrze sobie radzi w życiu, kto jest dynamiczny, sprawny, kto odnosi sukces za sukcesem. Ale dziś, jak się wydaje, mądrość ma więcej masek.

Z jednej strony współczesny człowiek posiada sprawność zarządzania innymi, jest specjalistą w zakresie wykorzystania zasobów ludzkich, z drugiej charakteryzuje go nieumiejętność zarządzania sobą, zupełna nieporadność w osobistym życiu. Niby samowystarczalny, a jednak żebrak.

Człowiek radzi sobie sam, tak mu się wydaje. Jeśli tak, to dlaczego ten niby mądry jest tak często bezradny?

Na jednej z wyższych uczelni studenci umieścili taki napis: „Życie to jest jedna wielka impreza. Rób tak, abyś nie był na niej kelnerem”. Życie jest postrzegane jako niezobowiązująca zabawa, gra komputerowa, reality show. Nic nie jest do końca, nie jest naprawdę. Wszystko jest jakby na niby.

Stanisław Sojka, śpiewał: „Życie nie tylko po to jest, by brać”. Jak zatem pięknie żyć?

Odpowiedź jest bardzo prosta. Spójrzmy na Maryję. Ona uczy nas relacji do Boga. Tylko On zna ten świat od podszewki. On go stworzył i On jeden wie, dokąd świat zmierza i jakie jest jego powołanie. Dlaczego o tym mówię? Kto chce mądrze przeżyć swoje życie, nie powinien oddalać się od Mądrości odwiecznej.

Maryja słuchała Boga, stając się człowiekiem mądrym i dojrzałym. Ponieważ słowo Boga odkrywało przed Nią pełnię życia i otwierało na nowe horyzonty.

Człowiek, który żyje Bogiem, staje się wielki, co więcej słowo Boga wychowuje go do ciągłego przekraczania siebie, do wychodzenia poza własne potrzeby i myśli.

Święty Jan Paweł II dnia 13 maja 1982 roku w Fatimie powierzył Niepokalanemu Sercu Maryi wszystkie narody i wszystkich ludzi: „O Serce Niepokalane! Pomóż przewyciężyć grozę zła, która tak łatwo zakorzenia się w sercach współczesnych ludzi – zła, które w swych niewymiernych skutkach ciąży już nad naszą współczesnością i zdaje się zamykać drogi ku przyszłości! (...) Od deptania Bożych przykazań, wybaw nas! Od usiłowań zdeptania samej prawdy o Bogu w sercach ludzkich, wybaw nas! Od przytępienia wrażliwości sumienia na dobro i zło, wybaw nas! Od grzechów przeciw Duchowi Świętemu, wybaw nas! Wybaw nas! (...) Pomóż nam mocą Ducha Świętego przewyciężyć wszelki grzech: grzech człowieka i grzech świata, grzech w każdej jego postaci” (Jan Paweł II, *Akt poświęcenia świata Niepokalanemu Sercu Maryi*, Rzym, 25 marca 1984).

Drodzy Apostołowie – dziękuję Wam, że pomagacie Maryi zdobywać współczesnego Człowieka dla Dobrego i Miłosiernego Boga.

Za to świadectwo serca i języka miłości pragnę podziękować, za wszystko co czynicie, aby wzrastała cześć NMP od Cudownego Medalika.

Dziękuję archidiecezji łódzkiej za przygotowanie tegorocznej pielgrzymki na Jasną Górę. Wyrazy podziękowania składam na ręce Opiekuna Duchowego, **Ks. Radosława Pawłowskiego CM** i moderator diecezji Apostołce **Helenie Lech**.

Dziękuję Apostołkom i Apostołom z archidiecezji łódzkiej: z parafii NMP Królowej Pokoju – **Bożenie Derdzikowskiej, Irenie Gajewskiej, Ewie Peda, Annie Najgebauer, Alinie Błaszczyk, Jolancie Kowalskiej**; z parafii Podwyższenia Świę-

tego Krzyża – **Zofii Lerka, Markowi Krzywkowskiemu, Jerzemu Trębaczowi, Dorocie Trębacz, Barbarze Strzechowskiej, Iwonie Wawrzyniak**; z parafii Zesłania Ducha Świętego – **Dorocie Nowickiej**; z parafii Świętego Mateusza Ewangelisty – **Genowefie Wilkutowskiej**; z parafii Matki Bożej Fatimskiej – **Marii Żychlińskiej, Jadwidze Słyćcio**; z parafii Najświętszej Marii Panny Różańcowej – **Helenie Jankowskiej, Halinie Pęciak, Janinie Jurga, Wandzie Błoch, Zbigniewowi Janeta, Sebastianowi Felicjańskiemu, Stanisławie Klimczak, Marii Woźniak, Krystynie Kośmider, Halinie Stępień, Piotrowi Stępień, Barbarze Majda, Marii Mizera, Stanisławie Guziak**. Bóg zapłać!

Serdecznie dziękuję Apostołkom: **Kazimierze Żytkiewicz, Danucie Prochera, Janinie Stokowskiej i Krystynie Borkowskiej** za trud rozprowadzania wydawnictw i medalików.

Wdzięczność wyrażam Jego Ekscelencji **Ks. Biskupowi dr Ireneuszowi Pękalskiemu** za wygłoszenie konferencji, przewodniczenie uroczystej Eucharystii, i ubogacające słowo Boże.

Słowa podziękowania, wszystkim **Kapłanom** za obecność i ofiarowaną modlitwę. Wyrazy wdzięczności dla: **Rady Krajowej Stowarzyszenia Cudownego Medalika, Sióstr Miłosierdzia, i Was Apostołowie** Cudownego Medalika. Dobrze, że byliście.

Dziękuję **Moderatorom** przybyłym na dni formacji do Warszawy na Tamkę. Dziękuję **Ks. Zygmuntowi Zimnowoda** i Siostrze Radnej Krajowej **S. Urszuli Błońskiej SM** za obecność.

Jeszcze kilka spraw! Obecnie jedyną możliwością kontaktu ze mną jest tel. komórkowy – **601 472 764** oraz mój e-mail – **vivaldi7@onet.eu**

Kolejna sprawa. W każdą środę o godz. 17.30 w kaplicy na Radnej jest odprowadzana nowenna. Możecie przestać swoje

prośby i podziękowania, na mój e-mail. Niech nie zabraknie w tym czasie Waszej duchowej łączności z naszą kaplicą.

Przed nami październik – miesiąc modlitwy różańcowej. Podczas odmawiania tej modlitwy proszę Was, pamiętajcie o sprawach Stowarzyszenia.

Zapraszam z całego serca na Odpust **30.11.2019 r.**

Zapewniam o mojej modlitwie za Was, serdecznie dziękując za modlitwę, wszelką życzliwość. Błogostawię Was Wszystkich i razem z Wami pragnę prosić o Dary Ducha Świętego słowami św. Jana Pawła II:

***Duchu Święty, proszę Cię
o dar Mądrości do lepszego poznawania
Ciebie i Twoich doskonałości Bożych,
o dar Rozumu do lepszego zrozumienia
ducha tajemnic wiary świętej,
o dar Umiejętności, abym w życiu
kierował się zasadami tejże wiary,
o dar Rady, abym we wszystkim u Ciebie
szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował,
o dar Męstwa, aby żadna bojaźń ani
względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać,
o dar Pobożności, abym zawsze służył
Twojemu Majestatowi z synowską miłością,
o dar Bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu,
który Ciebie, o Boże obraża. Amen.***

Wszystko z Niepokalaną!

Ks. Jerzy Basaj CM

Dyrektor Stowarzyszenia
Cudownego Medalika w Polsce

FORMACJA

NIEPOKALANA JAKO WZÓR NOWEGO CZŁOWIEKA

Niepokalana to najpiękniejsze stworzenie Pana Boga, Matka Syna Bożego przewyższająca mądrością inne stworzenia, oblubienica Ducha Świętego, pełna miłości. Czy doskonałość Maryi może być inspiracją do Jej naśladowania, wzorem dla błędzącego, grzesznego człowieka? Czy warto podjąć trud i zapisać się do szkoły Maryi, aby korzystać z Jej przykładu i nauk?

Sama Niepokalana od wieków zaprasza ludzi na swe lekcje, zachęca do odkrywania tajemnic wiedzy o życiu i przeznaczeniu. Ta Stolica Mądrości powtarza setki, a nawet tysiące razy w różnych objawieniach, nieraz płacząc nawet krwawymi łzami: nawróćcie się, odmawiajcie różaniec. Co jest w różańcu, że Matce Bożej tak na nim zależy? To jest nie tylko rys historyczny wielkich wydarzeń, on skrywa Moc Bożą i tajemnice, które rozumny człowiek ma w nim odkrywać.

Prześledźmy jakie wzory postępowania skryła w różańcu Niepokalana dla nowego człowieka, który chce być szczęśliwy, chce realizować swoje powołanie, marzenia i osiągnąć właściwy cel.

W tajemnicy zwiastowania Archanioł Gabriel, wystannik Boga powiedział Maryi, że poczne i porodzi Syna, któremu nada imię Jezus i który zostanie nazwany Synem Najwyższego. Maryja rozważała słowa anioła, bo ślubowała Panu Bogu czystość. Prowadziła z aniołem dialog: „Jak to się sta-

nie, skoro nie znam męża”. Po odpowiedzi, że Duch Święty zstąpi na Nią i moc Najwyższego okryje Ją, Maryja w pełni poddaje się Woli Bożej mówiąc: „Oto Ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego”. Analizując to wydarzenie widzimy u Maryi pokorę, mądrość, dojrzałość w podejmowaniu decyzji. Przebywając przed zwiastowaniem przez wiele lat w świątyni uzyskała wiedzę i umiejętności potrzebne w życiu. Cechował Ją szacunek do przełożonych, przyjmując ich decyzję o zamążpójściu, kiedy według Jej planów życiowych chciała służyć tylko Bogu. Oddając na modlitwie swój los Panu Bogu, Maryja została żoną Józefa, który, jak wiemy stał się dla Niej darem nieba. Ponadto niech czystość Maryi przypomina nam o godności kobiety. Decyzje o wyborze drogi życiowej człowieka, często trudne, niech będą rozważane na modlitwie z prośbą o wypełnienie Woli Bożej tak, jak to zrobiła Maryja.

W tajemnicy nawiedzenia Maryja na wieść anielską, że Jej krewna Elżbieta jest w stanie błogostawionym, już w szóstym miesiącu, udaje się w daleką podróż, aby jej pomagać. Wnosi radość w życie rodziny Elżbiety i Zachariasza. Nie żyje tylko swoim szczęściem, dzieli się nim. Jest wzorem otwartości na potrzeby drugiego człowieka.

Tajemnica Bożego narodzenia pokazuje nadzieję Maryi graniczącą z pewnością, że Bóg zatroszczy się o Syna i wybierze miejsce jego narodzin. Zwykła grotka została uświęconą narodzinami Jezusa. To Jezus jest największą radością Maryi, Józefa i pasterzy, którzy przynoszą dla świętej rodziny swoje dary. Skromne warunki otoczenia nie umniejszają szczęścia bycia z Bogiem. Niech to będzie nauką, że nie najważniejsze jest to, by żyć w dobrobycie, ale i w skromniejszych warunkach, należy dziękować Bogu za Jego dary, za narodziny nowego człowieka.

Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni to wyraz świadomego aktu Maryi i Józefa, że Jezus należy do Boga Ojca. Nasze dzieci też powinny być ofiarowane Panu Bogu jako akt dziękczynienia za nowe życie z prośbą o kierowanie jego losem.

Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni. Maryja straciła bezpośredni kontakt z Jezusem. Szukała Go trzy dni aż odnalazła. Pan Jezus powiedział Józefowi i Maryi: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” Maryja nie rozumiała tych słów, rozważała je w swoim sercu. Słowa i drogi działania Jezusa nie są dla człowieka zawsze zrozumiałe. Jezus wymaga od nas rozważania Jego słów, jak to zrobiła Maryja. Mamy obowiązek uczenia się przez całe życie, poszukiwania dobrych rozwiązań i szukania natchnień u Boga.

W tajemnicach światła Maryja uczestniczy w życiu Pana Jezusa ale w pewnym oddaleniu. Pan Jezus w tajemnicy chrztu w Jordanie rozpoczyna swoją misję, dla której przyszedł na świat. Maryja wspomaga Pana Jezusa modlitwą i działaniem na ile jest to możliwe. Postawa Maryi jest przykładem, że matka usuwa się w cień, zostawiając swoje dziecko, dorosłego człowieka, aby realizował swoje powołanie.

Cud w Kanie Galilejskiej daje nam obraz zaangażowania Maryi w problemy ludzi. Została zaproszona z Jezusem i Jego uczniami na wesele. Gdy zabrakło wina, chce wybawić z kłopotu gospodarzy i uważa, że tylko Jezus może temu zaradzić. Słowa Matki Bożej do służby, by zrobili wszystko, cokolwiek im powie Jezus, skutkują cudownym zakończeniem sprawy.

W tajemnicy głoszenia Królestwa Bożego Maryja aktywnie działała. Wędrowała śladami Chrystusa, mówiła o Jezusie i Jego nauce, głównie kobietom. Uczniów Jezusa traktowała jak osoby bliskie Jej sercu, pouczała ich, gościła. Ta tajemnica uczy, że wszyscy chrześcijanie mogą i powinni pra-

cować dla budowania Królestwa Bożego i mają obowiązek głoszenia Ewangelii.

W tajemnicy przemiany na górze Tabor Pan Jezus ukazuje trzem wybranym apostołom swoją boskość. Maryja nie musi być świadkiem tego wydarzenia. Ona wie, że Jezus jest Bogiem, ma niezachwianą wiarę. W dzisiejszych czasach, gdy jest wiele dowodów obecności Pana Jezusa na ziemi, należy zgłębiać o nim wiedzę, a nie kwestionować w pseudonaukowych dyskusjach Jego istnienia. Nie można rozważać osoby Boga na równi ze zjawiskiem fizycznym. Dla Niepokalanej Bóg zawsze był najukochańszą Osobą a nie samą mocą.

Ustanowienie Eucharystii odbyło się bez obecności Maryi, ale była pierwszą, która Ją przyjęła. Apokryfy podają z jak wielką czcią Maryja przyjęła Eucharystię. Klękając skłaniała swoją głowę aż do ziemi uwielbiając Pana Boga, gdy dzisiaj wielu katolików nawet nie chce przyklęknąć przed Panem Bogiem. Niech przykład Maryi zmobilizuje nas do oddawania wielkiej czci Panu Jezusowi w Eucharystii.

W tajemnicach cierpienia Pana Jezusa w Ogrójcu, biczenia i ukoronowania koroną cierniową Maryja modli się. Wie, że cierpienie przyjął Jezus z Woli Ojca, aby odkupić ludzi. Wyprosiła u Boga Ojca, aby uczestniczyć w tym dziele. Maryja jest współcierpiącą z Panem Jezusem. Bóg nadał ogromne znaczenie cierpienia w dziele zbawczym. Również nasze cierpienia mają wielkie znaczenie, ale tak jak Maryja mamy je łączyć z cierpieniami Jezusa.

W tajemnicy drogi krzyżowej Maryja jest obecna. Zobaczyła Jezusa dźwigającego krzyż, poranionego, z koroną cierniową, traktowanego jak najgorszego złoczyńcę. Błagała Boga Ojca, aby mogła przyjąć cierpienia Syna, by mu ulżyć. Nie wątpi, że Jezus realizuje plan zbawienia. Jest dzielna, nie histeryzuje.

W tajemnicy ukrzyżowania i śmierci Pana Jezusa, Maryja jest przy krzyżu. Każde uderzenie w przybijany w ciało Chrystusa gwóźdź, jęk, widok cierpienia Jezusa odbijały się w Niej bólem. Wytrzymała wszystko. Również widok zmarłego Jezusa zdjętego z krzyża i złożenie do grobu. Nie złorzeczyła nikomu. Cierpienie ofiarowała za ludzkość. Kiedy dotknie nas cierpienie przypomnijmy sobie Matkę Bożą pod krzyżem.

W tajemnicy zmartwychwstania Maryja dała dowód niezachwianej wiary, nadziei i miłości. Oczekiwała zmartwychwstałego, zwycięskiego Jezusa, na modlitwie. Wierzyła całkowicie we wszechmoc Boga. Wierzyła, gdy nikt nie wierzył, gdy apostołowie rozproszyli się. Wierzyła w najtrudniejszych momentach. Jest wzorem wytrwania, gdy wielu, nawet naukowców mówi, że Boga nie ma, nie żyje. Dzisiaj, kiedy Bóg dał wiele dowodów na swoje istnienie, wielu ludzi zamyka oczy i uszy i nie chce otworzyć się na prawdę o Bogu i Jego łasce.

W tajemnicy wniebowstąpienia Pana Jezusa, Maryja zostaje na ziemi. Chce kontynuować dzieło Syna, pomagać budować Kościoł. Chce wspomagać apostołów. Jest przecież dobrze przygotowana przez Jezusa do działania apostołowskiego. Jest wzorem odpowiedzialności za wykonywane zadanie. Na każdym etapie życia, także po rozłące z dziećmi czy śmierci współmatronka, człowiek ma nie żyć przeszłością, lecz ma rozeznawać powołanie do kolejnego zadania.

W tajemnicy zstąpienia Ducha Świętego Maryja trwa z apostołami na modlitwie. Wszyscy otrzymują wielkie dary i ruszają na podbój świata dla Chrystusa. Musimy zwrócić tutaj uwagę, że łaski dawane są w jakimś celu i mogą mieć dwójaki charakter: pasywny lub aktywny. Najczęściej prosimy o łaski pasywne czyli takie, które nie wymagają naszego wysiłku. Przykładem może być dar języków Maryi i apostołów otrzymany w tej tajemnicy zstąpienia. Dawane są one w dro-

dze wyjątku do wykonania wielkich dzieł często osobom wykazującym wielką aktywność w innych dziedzinach. W większości przypadków powinniśmy prosić o łaski czynne czyli o charakterze aktywnym, wymagające wkładu naszej pracy i traktujemy je jako talenty, które mamy rozwijać. Np. prosząc o talent do języków musimy wiele godzin poświęcić, aby się ich nauczyć. Maryja obdarowana wieloma darami Ducha Świętego poświęcała wiele czasu i wysiłku by prawidłowo wzrastać, współpracując z łaską i nie zakopywała talentów. Nie wolno nam chować głowy w piasek, gdyż jest to fałszywa pokora, strach, lenistwo.

Wniebowzięcie Maryi jest dowodem jak Pan Bóg nagradza piękną istotę. Maryja jest dla nas wzorem, bo w wyniku Jej postępowania osiągnęła Niebo czyli wieczne szczęście.

W tajemnicy ukoronowania Maryi na królową nieba i ziemi, Polski i Świata, Pan Bóg ten wzór doskonałego wypełnienia Woli Bożej, wynagrodził w najwyższym stopniu i obdarzył przywilejami. Jest ponadto Matką Kościoła i każdego człowieka. Zgłębianie wiedzy i kontemplacja o Niepokalanej niech będzie radością dla wszystkich. Już po tych krótkich analizach życia Niepokalanej możemy powiedzieć, że jest absolutnym wzorem i warto zapisać się do Jej szkoły.

Wszystko z Niepokalaną!

Joanna Raczyńska

AMM – CENTRUM STOWARZYSZENIA CUDOWNEGO MEDALIKA

Sprawozdanie z rekolekcji formacyjnych dla moderatorów diecezjalnych 14-17 sierpnia 2019 r.

Spotkanie moderatorów diecezjalnych i Rady Krajowej Stowarzyszenia Cudownego Medalika w dn. 14-17.08.2019 r. odbywało się pod hasłem „Przez Maryję do Ducha Świętego” i miało miejsce w Domu Prowincjalnym Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia Bożego na Tamce w Warszawie. Obradom przewodniczyli: Ksiądz Dyrektor Krajowy Apostolatu Maryjnego – Jerzy Basaj i Moderator Krajowa – Małgorzata Daszczyzak.

Spotkanie formacyjne w dn. 14.08.2019 r. rozpoczęło się wspólnym odmówieniem *Koronki do Miłosierdzia Bożego* w kaplicy sióstr szarytek. Po modlitwie, w Izbie Zgromadzenia, przybyłych moderatorów przywitał Dyrektor Krajowy. Przekazał on zebranym ogólne informacje dotyczące zasad panujących w domu prowincjalnym. Przedstawił również program kolejnych dni. Zwrócił uwagę na konieczność kształtowania mądrej, dojrzałej postawy Apostoła Maryjnego w czasach niesprzyjających rozwojowi religijności katolickiej. Ksiądz Dyrektor wyraził niepokój rozszerzaniem się ideologii LGBT i roszczeniowym zachowaniem jej wyznawców. Zaproponował odmówienie przez zebranych tajemnicy różańcowej *Zesłanie Ducha Świętego*, prosząc o światło Du-

cha Świętego dla każdego Apostoła Maryjnego i każdej rodziny. Powołał się na przykład ojca Maksymiliana Marii Kolbego – człowieka, który swoim życiem dał przykład wiary i miłości do bliźniego. Ksiądz Dyrektor apelował o to, aby nieustannie trwać w modlitwie. Swoje wystąpienie zakończył prośbą o podanie sobie rąk i wzajemne błogostawieństwo.

Następnie zabrała głos Moderator Krajowa, która – po powitaniu zebranych – przedstawiła aktualne sprawy związane z nadchodzącymi rocznicami w 2020 r.: 190. rocznicą Objawień Cudownego Medalika, 40. pielgrzymką Apostolatu Maryjnego na Jasną Górę i 100. rocznicą cudu nad Wisłą. Poddała pod dyskusję problem: *Jakie inicjatywy można podjąć, aby podkreślić rok jubileuszowy?* Zaproponowała, aby moderatorzy zakupili kalendarze dla wszystkich członków stowarzyszenia, w tym i chorych, którzy mogą wymodlić szczególne łaski – owoce roku jubileuszowego. Zebrani moderatorzy z życzliwością przyjęli inicjatywę wspólnej modlitwy z chorymi.

W dalszej kolejności Małgorzata Daszczyszak podziękowała organizatorom 39. pielgrzymki na Jasną Górę i podkreśliła, że wzięło w niej udział 2948 osób, a 60 z nich zostało uroczyście przyjętych w szeregi Apostolatu.

Dążąc do integracji grupy, Moderator Krajowa zaproponowała, aby poszczególni moderatorzy przedstawili się i określili, jakie diecezje reprezentują. Zebrani zaprezentowali Apostolat Maryjny w całej Polsce i podali przykłady różnorodnej jego działalności, np. ewangelizowania w więzieniach, hospicjach, akcji „Polska pod krzyżem”, czuwania modlitewnego, adoracji Najświętszego Sakramentu, informowania o działalności apostołskiej w środkach masowego przekazu.

Spotkanie zakończyła modlitwa w intencji tych moderatorów, którzy nie mogli przyjechać. Tego dnia Apostołowie

Maryjni wzięli również udział we Mszy Świętej w kaplicy, modlitwie różańcowej i *Apelu Jasnogórskim*.

Drugi dzień rekolekcji – 15.08.2019 r. – rozpoczął się Mszą Świętą w kaplicy. Po Mszy Świętej odbyła się konferencja *Duch Święty i Jego dary*, którą w Izbie Zgromadzenia wygłosił ks. Zygmunt Zimnawoda.

Kolejnym prelegentem tego dnia był Ksiądz Dyrektor, który zapoznał zebranych z tematem: *Święty Jan Paweł II i Jego wołanie o Ducha Świętego*.

O godz. 12.00 zebrani odmówili modlitwę *Anioł Pański* w intencji zmarłych członków Apostolatu, a o godz. 15.00 *Koronkę do Miłosierdzia Bożego*.

W dyskusji panelowej, która była kolejnym punktem programu, jej członkowie dowiedzieli się, że pielgrzymka na Jasną Górę w 2020 r. będzie prowadzona przez moderatorów diecezjalnych. W związku z tym należy do 27 listopada 2019 roku wybrać najciekawsze propozycje hasła pielgrzymkowego, biorąc pod uwagę, że hasło 2020 r. brzmi: *Eucharystia Źródłem życia*. Dyrektor Krajowy poinformował, że będzie wybity piękny okolicznościowy medalik. Podał też propozycje różnych miejsc rekolekcji moderatorów w 2020 roku, tj. Rokitno koło Zielonej Góry, Loretto koło Warszawy, Licheń i Częstochowa. Do listopada 2019 r. moderatorzy mają się zorientować, ilu członków Apostolatu chciałoby przyjechać na takie rekolekcje. Moderator Krajowa poinformowała zebranych o akcji „Tylko powiedz wszystkim”, która jest odpowiedzią na nagonkę na księży, widoczną w filmie rozprzestrzesianym przez Internet „Tylko nie mów nikomu”. Prosiła też o uaktualnienie danych osobowych moderatorów i liczby członków stowarzyszenia. Wyraziła również wolę stworzenia legitymacji dla członków Apostolatu.

W Izbie Zgromadzenia honorowa Moderator Krajowa Stowarzyszenia Cudownego Medalika – Ewa Pruska-Zajdel przywołała wspomnienie założyciela polskiego Apostolatu Maryjnego – ks. profesora Teofila Herrmanna CM. Wzbudziło ono liczne refleksje zebranych.

Po zakończeniu obrad moderatorzy wzięli udział w uroczystych *Nieszporach* i *Apelu Jasnogórskim*. Spotkanie 15.08.2019 r. zakończył tzw. pogodny wieczór, czyli wieczór integracyjny z pieśnią maryjną.

Kolejny dzień rekolekcji – 16.08.2019 r. – miał charakter wyjazdowy. Po *Mszy św. z Jutrznia* moderatorzy wyjechali do Niepokalanowa. Pomodlili się w tamtejszej bazylice, w Kaplicy Najświętszej Marii Panny z Fatimy, a także w Kaplicy św. Maksymiliana, zwiedzili Muzeum św. Maksymiliana i Muzeum Strażackie. Zobaczyli papa mobile, jakim podróżował w Polsce papież Jan Paweł II. Odwiedzili również Powązki w Warszawie, a w szczególności grób Księdza Profesora Teofila Herrmanna, na którym złożyli kwiaty i zapalili znicze. Wspominając tego wybitnego kapłana odmówili w jego intencji *Koronkę do Miłosierdzia Bożego*.

Po powrocie na Tamkę w Izbie Zgromadzenia odbył się interesujący wykład s. Jadwigi Kisielewskiej na temat: *Historia Domu Prowincjonalnego Sióstr Miłosierdzia św. Wincen-tego a Paulo*.

Uwieńczeniem pielgrzymowania tego dnia była droga krzyżowa, a następnie *Apel Jasnogórski* w kaplicy.

W dniu 17 sierpnia 2019 r. poranna Msza Święta miała miejsce w Kaplicy Matki Bożej Objawiającej Cudowny Medalik przy ulicy Radnej 14. Ksiądz Dyrektor podsumował dni rekolekcyjne i podziękował wszystkim apostołom, a zwłaszcza najbardziej zaangażowanym – Moderator Krajowej Małgorzacie Daszczyszak i Skarbnikowi Rady Krajowej Helenie

Balcerek. Apostołowie – słowami przewodniczącej – wyrazili swoją wdzięczność księdzu Jerzemu za ogrom pracy i stworzenie niezwykle życzliwej atmosfery podczas formacji. Podziękowali również apostołom diecezji warszawskiej i warszawsko-praskiej za pomoc w organizacji rekolekcji.

*Protokołowała: Elżbieta Suchocka
– sekretarz Rady Krajowej AMM*

DZIĘKUJEMY BOGU ZA TEGOROCZNY PLON!

Minęły piękne dwa miesiące, tak bardzo oczekiwanych wakacji i urlopów, podczas których mogliśmy być w bliskim kontakcie z przyrodą i fascynować się jej Twórcą, bo to właśnie ona jest Jego śladem. To Bóg dał nam możliwość odechnąć po pracy nieco na uboczu, wśród pięknych gór, lasów, jezior i morza.

Podczas, gdy my odnawialiśmy nasze siły fizyczne i duchowe, na roli pracowali w pocie czoła rolnicy przy zbiorze zboża z pól, aby nie zabrakło codziennego, nowego, dobrego chleba, zdrowego, smacznego i pożywnego. Im właśnie poświęcam ten artykuł, a czytającym pragnę poddać pod rozwagę wielki skarb, jaki posiadamy: ZIEMIĘ, ZBOŻE, CHLEB, ROLNIKÓW.

To zboże kryje w sobie tajemnicę Boga Stwórcy. To On dał ziemi zdolność rodzenia zboża. To On dał ziarnu siłę życia, dzięki której wrzucone w ziemię wydaje plon trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny, stokrotny. Niezwykły widok przedstawia pole dojrzałego do żniw zboża. Jest urzekająco piękne owocem złotych kłosów pszenicy, srebrnych kosmatych kłosów żyta, wszystkie pełne ziarna. Jest arcydziełem przyrody.

I chyba ono pierwsze kłania się Bogu, swojemu Stwórcy i Panu, zanim rolnik przystąpi do żniw. Jakże wymowny jest niemy głos pól dojrzałych do żniw. Są one harmonią układających się fal pod wpływem letniego cichego wietrzyku, tworząc jedną uroczą całość, która wprawia w zachwyt i równocześnie zmusza do milczenia. Promienieje jakąś tajemnicą i głębią. Tak zapewne objawia się na polach dojrzałych do żniw ślad Boga Stwórcy.

Spoglądamy na zboże, które wydała ziemia, nasza POLSKA ZIEMIA. Ziemia to nie tylko pola uprawiane przez rolników. Ziemia to nie tylko sprawa wsi i ludzi pracy na roli. ZIEMIA TO WIELKA NARODOWA SPRAWA. Ziemia to dziedzictwo ojców, to świadek ojczystych dziejów, to miejsce, gdzie mową jest ojczysty język, to obszar wolności, to przestrzeń, w której obecna jest Ojczyzna. Ile krwi zostało wylane, aby naszą polską ziemię zachować, bronić jej lub zabraną przez najeźdźców i zaborców na nowo odzyskać!

Przypominam w tym miejscu, początek obecnego miesiąca, 1 wrzesień, 80-letnia rocznica rozpoczęcia II wojny światowej przez hitlerowskie Niemcy. Nasi okupanci chcieli sobie poszerzyć przestrzeń życiową o Polską ziemię. Zawładnęli nią siłą. Polska przestała istnieć na mapie świata. Polacy stali się robotnikami i niewolnikami najeźdźców. Na swojej ziemi nie mieli nic do powiedzenia.

ZIEMIA TO WARTOŚĆ SZCZEGÓLNA. Ziemię trzeba chronić przed oddawaniem w obce ręce. Wiele sprzedano już polskiego majątku narodowego obcemu kapitałowi, ale ziemi trzeba bronić. Ziemia to zupełnie inna jakość i wartość niż zakłady pracy, fabryki, banki, spółki. Ziemi trzeba bronić, jak broni się wolności, niezawisłości, tożsamości.

Jak spojrzeć wokoło, to można zauważyć, że ludzie zawładnęli całkiem ziemią, że przestali pamiętać, że ona od

Boga pochodzi i do Boga należy. „Do Pana należy ziemia i to, co ją napętnia” (Ps 24, 1). Bóg bowiem na początku stworzył niebo i ziemię. Więc ziemia do Boga należy. Należy także do człowieka, ponieważ Bóg ziemię przez siebie stworzoną dał ludziom, aby oni ją uprawiali i czynili sobie poddaną. Wszyscy ludzie, każdy człowiek ma prawo żyć z dóbr i owoców ziemi. Jeśli człowiek otrzymał ziemię od Boga, to nie może uważać siebie za absolutnego władcę ziemi, musi siebie widzieć jako współpracownika Boga Stwórcy. Winien więc uprawiać ziemię zgodnie z zamysłem Boga.

Błogostawiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, owoc ziemi i pracy rąk ludzkich... Są TO RĘCE NASZYCH ROLNIKÓW, ludzi pracy na roli. Z szacunkiem i wdzięcznością patrzymy na te ręce, utrudzone i spracowane. Bez pracy rąk rolników nie byłaby ziemia uprawiana, obsiana ziarnem, pielęgnowana aż do czasu żniw, nie byłoby żniw i zbiorów zbóż. Nie byłoby chleba. Ciężka, trudna i brudna jest praca rolników, praca w pocie czoła. Zdarza się tak, że cała rodzina pracuje w gospodarstwie lub pomaga ojcom. Zyski z pracy na roli nigdy nie były wielkie. Dziś spadły bardzo nisko poniżej średniej krajowej. Dlatego większość dzieci i młodzieży z rodzin rolniczych ucieka z pracy na roli do miast. Warto to sobie uświadomić dziś, na początku nowego roku szkolnego. Problemem jest także zbyt produktów rolnych. Rolnicy muszą się borykać ze sprzedażą ziarna, owoców i innych płodów rolnych.

Dziś pragnę wyrazić w imieniu Czytelników „Biuletynu” wszystkim rolnikom serdeczną wdzięczność, a także uznanie i szacunek. Podziękować im za to, że żywią i bronią, że w dobie trudnych przeobrażeń trwają na ziemi ojców i uprawiają ją, a tym samym służą Narodowi, służą Polsce. Niech zawsze będą świadkami i apostołami Boga we współcze-

snym świecie, a przede wszystkim we współczesnej Europie. Niech mówią wszystkim swoją pracą, swoim życiem, swoją postawą, że Bóg jest Stwórcą nieba i ziemi.

A owoc ziemi i pracy rąk naszych rolników – CHLEB, składamy na ołtarzu i prosimy Boga Stwórcę, aby stał się dla nas chlebem życia. Dobrze pamiętamy, że Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy wziął w swoje ręce chleb, i dzięki czyniąc łamał go i rozdawał swoim uczniom, mówiąc: „Bierzcie i jedzcie, to jest bowiem Ciało moje”. W każdej Mszy św. czyni to samo. Mocą Ducha Świętego przemienia chleb w swoje Ciało. W ten sposób chleb, owoc ziemi i pracy rąk ludzkich, przestaje być chlebem. Zachowuje jedynie postać chleba, a przemienia się w Ciało Chrystusa. Staje się Chrystusem.

Członek Rady Krajowej AMM Jadwiga Wilk

„Walka między Bogiem a szatanem rozegra się o rodzinę.
Dzieje się ona na naszych oczach”.

(s. Łucja – wizjonerka z Fatimy)

„Katolik nie może bez ciężkiej winy i bez zaparcia się wiary
popierać tych, którzy są za aborcją...”.

(abp August Hlond)

NOWENNA DO NIEPOKALANEJ CUDOWNEGO MEDALIKA

APOSTOLAT MARYJNY – STOWARZYSZENIE CUDOWNEGO MEDALIKA w diecezji kieleckiej, zaprasza wszystkie grupy modlitewne w parafiach i wszystkich wiernych do modlitwy odmawianej w kościele lub w domu w dniach: 4-12 października 2019 r. w intencji:

**O MĄDROŚĆ I ŚWIATŁO DUCHA ŚWIĘTEGO
DLA NARODU
W BUDOWANIU DOMU NA SKALE
BOŻYCH PRZYKAZAŃ I NA EWANGELII.**

ŹRÓDŁEM ROZWAŻAŃ:

IV Pielgrzymka Jana Pawła II do Ojczyzny, 1-9.06.1991 r.
(fragmenty homilii Ojca Świętego)

1 DZIEŃ, 4.10.2019 r.:

„NIE BĘDZIESZ MIAŁ BOGÓW CUDZYCH PRZEDE MNĄ” – To pierwsze słowa Dekalogu, pierwsze przykazanie, od którego zależą wszystkie dalsze przykazania. Całe prawo Boże wypisane niegdyś na kamiennych tablicach, a równocześnie wypisane odwiecznie w sercach ludzkich. Tak, że i ci, co nie znają Dekalogu, znają jego istotną treść. Bóg głosi prawo moralne nie tylko słowami Przymierza – Starego Przymierza z góry Synaj i Chrystusowej Ewangelii – głosi je samą wewnętrzną Prawdą tego rozumnego stworzenia, jakim jest człowiek.

BOŻE PRAWO MORALNE – jest dane człowiekowi i dane równocześnie dla człowieka: dla jego dobra (Koszalin, 1.06.1991 r.).

*7 Zdrowaś Maryjo...,
O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami,
którzy się do Ciebie uciekamy.
Św. Janie Pawle II, módl się za nami.*

CZYN APOSTOLSKI: Odwiedź osobę chorą, samotną, przeżywającą smutek, zmartwienie... (5. rada dla Apostolatu Maryjnego).

2 DZIEŃ, 5.10.2019 r.:

„NIE BĘDZIESZ BRAŁ IMIENIA PANA BOGA TWEGO NADAREMNO” – Zatem, jeśli jesteś chrześcijaninem, niech to nie będzie wzywanie Imienia Pańskiego nadaremno. Bądź chrześcijaninem naprawdę, nie tylko z nazwy, nie bądź chrześcijaninem byle jakim. (...) „Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi – mówi do nas Chrystus Pan – aby widzieli nasze dobre czyny i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5, 16) (Rzeszów, 02.06.1991 r.).

BUDUJMY DOM NA SKALE – na CHRYSZTUSIE, aby nie runął!

*7 Zdrowaś Maryjo...,
O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami,
którzy się do Ciebie uciekamy.
Św. Janie Pawle II, módl się za nami.*

CZYN APOSTOLSKI: Masz dobrą książkę, czasopismo... – obdaruj nim drugą osobę (7. rada dla Apostolatu Maryjnego).

3 DZIEŃ, 6.10.2019 r.:

„PAMIĘTAJ, ABYŚ DZIEŃ ŚWIĘTY ŚWIĘCIŁ” – Niedziela, dzień Jego zmartwychwstania, jest dla nas, którzy uwierzyliśmy w Chrystusa, dniem szczególnie świętym. W dniu tym groma-

dzimy się wszyscy wokół ołtarza, ażeby zaczerpnąć ze świętości Chrystusa i ażeby cały nasz tydzień uczynić świętym. Tutaj podczas Mszy Świętej, realnie uobecnia się ta niepojęta miłość, jaka została nam okazana przez Krzyż Chrystusa.

CHWILA ZAMYŚLENIA: „Nie pozwólmy sobie wyrwać tych korzeni, jakie Boża Mądrość zapuściła w naszych dziejach i w naszych duszach. Nie pozwólmy zagubić dziedzictwa, na którym spoczął znak wiecznego zbawienia” (Lubaczów, 3.06.1991 r.).

*7 Zdrowaś Maryjo...,
O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami,
którzy się do Ciebie uciekamy.
Św. Janie Pawle II, módl się za nami.*

CZYN APOSTOLSKI: Przeczytaj fragment Pisma Świętego i weź z niego życiową naukę dla siebie (2. rada dla Apostoła-tu Maryjnego).

4 DZIEŃ, 7.10.2019 r.:

„CZCIJ OJCA TWEGO I MATKĘ TWOJĄ” i wołam, wołam do was, bracia i siostry, byście rozpalili na nowo Boży charyzmat małżonków i rodziców...

„Czcij ojca i matkę” – Ale żeby dzieci mogły czcić swoich rodziców, muszą być uważane i przyjmowane jako dar Boga (...). Świat zmieniłby się w koszmar, gdyby małżonkowie znajdujący się w trudnościach materialnych widzieli w swoim poczętym dziecku tylko ciężar i zagrożenie dla swojej stabilizacji; gdyby z kolei małżonkowie dobrze sytuowani widzieli w dziecku niepotrzebny, a kosztowny dodatek życiowy (...).

Chciałbym tu zapytać tych wszystkich, którzy za tę moralność małżeńską, rodzinną mają odpowiedzialność, tych

wszystkich: czy wolno lekkomyślnie narażać polskie rodziny na dalsze zniszczenie? (...)

„Oto matka moja i moi bracia”... to jest moja matka, ta ziemia! To jest moja Matka ta Ojczyzna! To są moi bracia i siostry! I zrozumcie, wy wszyscy, którzy lekkomyślnie podchodzicie do tych spraw, zrozumcie, że te sprawy nie mogą mnie nie boleć. Was też powinny boleć! Łatwo jest zniszczyć, trudniej odbudować. Zbyt długo niszczone! Trzeba intensywnie odbudowywać. Nie można dalej lekkomyślnie niszczyć!

* Pomyśl Bracie i Siostro! Co my dziś zrobiliśmy z IV przykazaniem? Pomódlmy się słowami Ojca Świętego: „Niech się odrodzi w Bogu ludzkie ojcostwo i ludzkie macierzyństwo, niech się odrodzi rodzina, szczególnie miejsce Przymierza Boga z ludźmi” (Kielce, 3.06.1991 r.).

*7 Zdrowaś Maryjo...,
O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami,
którzy się do Ciebie uciekamy.
Św. Janie Pawle II, módl się za nami.*

CZYN APOSTOLSKI: Odmów dziesiątek Różańca świętego za zmarłych bliskich (może za zmarłych rodziców i tych, którzy oddali życie za Ojczyznę, za wiarę...).

5 DZIEŃ, 8.10.2019 r.:

„**NIE ZABIJAJ**” – prawo każdego człowieka do życia: od pierwszej chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci (...). Nasze stulecie jest wiekiem obciążonym śmiercią milionów ludzi niewinnych (...). Darujcie, drodzy bracia i siostry, że pójdę jeszcze dalej. Do tego cmentarzyska ofiar ludzkiego okrucieństwa w naszym stuleciu dołącza się inny jeszcze wielki cmentarz: cmentarz nienarodzonych, cmentarz bezbronnych,

których twarzy nie poznała nawet własna matka, godząc się lub ulegając presji, aby zabrano im życie, zanim jeszcze się narodzą. A przecież już miały to życie, już były poczęte, rozwijały się pod sercem swych matek, nie przeczuwając śmiertelnego zagrożenia (...), te bezbronne istoty ludzkie usiłowały się bronić.

* A my, co dziś zrobiliśmy z tym przykazaniem?

Módlmy się słowami Ojca Świętego: „Prosimy Cię, Odkupicielu świata, Chryste ukrzyżowany i zmartwychwstały, prosimy Cię przez Twoją i naszą Matkę, przez wszystkich świętych i sprawiedliwych synów i córki tej ziemi, ażeby przyszłość należała do takich, którzy prawdziwie i niezłomie: „łakną i pragną sprawiedliwości” (Radom, 4.06.1991 r.).

7 Zdrowaś Maryjo...

*O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami,
którzy się do Ciebie uciekamy.*

Św. Janie Pawle II, módl się za nami.

CZYN APOSTOLSKI: Pomódl się za wszystkie dzieci, którym nie pozwolono się urodzić i za matki, które dokonały aborcji, aby szczerze żałowały za grzech dzieciobójstwa. Pomódl się o prawo każdego człowieka do życia od poczęcia, aż do naturalnej śmierci.

6 DZIEŃ, 9.10.2019 r.:

„NIE CUDZOŁÓŻ” – Czy pamiętamy o tym, że każdy człowiek jest osobą i, że nie wolno drugiego człowieka sprowadzać do roli przedmiotu, który można z pożądlivością oglądać, lub którego się po prostu używa? (...). Czy małżonkowie pracują nad pogłębieniem swojej małżeńskiej jedności...? Czy pamię-

tają o tym, że w momencie ich ślubu przed ołtarzem sam Chrystus zobowiązał się być z nimi zawsze, być ich światłem i mocą? Czy małżonkom naprawdę zależy na tym, aby ta Boska obecność Chrystusa napetniła ich życie małżeńskie i rodzinne?

* Zapytajmy: Co dziś stało się z przykazaniem „nie cudzołóż” w naszym polskim życiu?

Wołajmy za Ojcem Świętym: „Dobry Pasterzu! Co mamy czynić, aby ten proces narastający poprzez całe lata zatrzymał się i odwrócił? Co mamy czynić, aby słowo Bożego przykazania i głos chrześcijańskiego sumienia nie był dalej zagłuszany, wrywany, wydziobywany przez drapieżne ptaki? Co mamy czynić, aby ten głos trafił na glebę podatną? Co mamy czynić? Matko z Kany Galilejskiej(...) Ty powiedziałaś: „cokolwiek wam rzecze On, mój Syn, Siewca i Pasterz, to czyńcie” (J 2, 5). (Łomża, 4-5.06.1991 r.).

7 Zdrowaś Maryjo...,

*O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami,
którzy się do Ciebie uciekamy.*

Św. Janie Pawle II, módl się za nami.

CZYN APOSTOLSKI: Pomódl się za kapłanów, którzy porzucili kapłaństwo, o łaskę powrotu do Kościoła i o nowe, święte powołania kapłańskie, misyjne i zakonne.

7 DZIEŃ, 10.10.2019 r.:

„**NIE KRADNIJ**” – „Nie kradnij” to nie znaczy posiadaj, „nie kradnij” to nie znaczy nie wytwarzaj nowych dóbr, służąc innym, chociażby jako warsztat pracy. „Nie kradnij” to znaczy nie nadużywaj twojej władzy nad własnością, nie naduży-

waj tak, że inni przez to stają się nędzarcami i to też jest prawdą... Musimy się uczyć tworzyć sprawiedliwe społeczeństwo przy założeniu wolnego rynku. To wszystko jest powiązane z tym jednym, prostym przykazaniem: „nie kradnij”.

A co Ojciec Święty powiedział o ekologii? Człowiek otrzymał od Boga zadanie panowania nad przyrodą. To panowanie nie oznacza samowolnego niszczenia przyrody, wykorzystywania jej zasobów bez ograniczeń... Przyroda cierpi z powodu człowieka. Dar panowania nad przyrodą winniśmy wykorzystywać w poczuciu odpowiedzialności, świadomości, że jest to wspólne dobro ludzkości. Tu także chodzi o siódme przykazanie: „nie kradnij” (Białystok, 5.05.1991 r.).

* Pomódlmy się za kraje, które cierpią głód, nie mają chleba, nie mają wody..., gdzie toczą się wojny, prześladowania...

Ojciec Święty mówi: „Mądrość Boża objawiona w Chrystusie, Synu Maryi, ukazuje głębszy jeszcze wymiar moralności (...) Chrystus uczy nas, że ponad poziom dóbr, które można i trzeba dzielić wedle miar sprawiedliwości człowiek jest powołany do miłości, która jest większa od wszystkich dóbr przemijających. Ona jedna nie przemija. Miłość nie przemija. Ona jest miarą życia wiecznego – to znaczy życia człowieka w Bogu samym. Albowiem Bóg sam jest miłością (1J 4, 8).

On też chce, abyśmy miłością mierzyli nasze obcowanie z Nim i naszymi bliźnimi. Chce, abyśmy byli nie tylko sprawiedliwi, ale też i miłosierni...” (Białystok, 5.05.1991 r.).

*7 Zdrowaś Maryjo...,
O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami,
którzy się do Ciebie uciekamy.
Św. Janie Pawle II, módl się za nami.*

CZYN APOSTOLSKI: Jeśli możesz, niech ten dzień będzie dla ciebie dniem pokutnym o chlebie i wodzie, albo złóż do puszek dla ubogich ofiarę.

8 DZIEŃ, 11.10.2019 r.:

„NIE MÓW FAŁSZYWEGO ŚWIADECTWA PRZECIW BLIŹNIEMU TWEMU”. Prawda jest dobrem, a kłamstwo, fałsz, zakłamanie jest złem (...). Niewielki pożytek będzie z mówienia i pisania, jeżeli słowo będzie używane nie po to, aby szukać prawdy, wyrażać prawdę i dzielić się nią, ale tylko po to, by zwyciężyć w dyskusji i obronić swoje – może właśnie błędne – stanowisko (...). Może się zdarzyć, że człowiek mówi jakąś prawdę po to, żeby uzasadnić swoje kłamstwo. Wielki zamęt wprowadza człowiek w nasz ludzki świat, jeśli prawdę próbuje oddać na służbę kłamstwa..., każde używanie słów po to, aby wpływać na innych swoim zagubieniem moralnym, swoim wewnętrznym nieporządkiem – wprowadza w życie społeczne atmosferę kłamstwa. Przez wiele lat doświadczaliśmy w wymiarze społecznym, że publicznie nie mówiono prawdy – i nie dopuszczano do jej mówienia. Istnieje przeto wielka potrzeba odkłamania naszego życia w różnych zakresach.

Trzeba przywrócić niezastąpione niczym miejsce cnoty prawdomówności (...). Człowiek ma prawo do prawdy (...). Więc jest szczególna odpowiedzialność za słowa, które wypowiada, bo one mają moc świadectwa: albo świadczą o prawdzie, albo są dla człowieka dobrem, albo też nie świadczą o prawdzie, są jej zaprzeczeniem i wtedy są dla człowieka złem (...). Mogą być tak podawane, tak preparowane, ażeby zrobić wrażenie, że są dobrem. To się nazywa manipulacja.

* Zatrzymajmy się nad słowami Ojca Świętego: „poza prawdą wolność nie jest wolnością. Jest pozorem. Jest nawet zniewoleniem” (Olsztyn, 6.06.1991 r.).

Pomódlmy się Koronką do Bożego Miłosierdzia za tych, którzy oddali życie za wolność naszej Ojczyzny.

7 Zdrowaś Maryjo...,

*O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami,
którzy się do Ciebie uciekamy.*

Św. Janie Pawle II, módl się za nami.

CZYN APOSTOLSKI: Jeśli możesz, wybierz sobie jeden dzień w tygodniu na godzinną (lub półgodzinną) Adorację przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. Jeżeli to niemożliwe, wpatruj się przez kwadrans w Oblicze Jezusa Ukrzyżowanego na Krzyżu.

9 DZIEŃ, 12.10.2019 r.:

„NIE POŻĄDAJ ŻONY BLIŹNIEGO TWEGO” – Nie tylko „nie cudzołóż”, ale też „nie pożądaj”. Nie daj się uwikłać wszystkim tym siłom pożądania, które drzemią w tobie jako „zarzewie grzechu”. Nie daj się opanować „człowiekowi cielesnemu” (por. 1Kor 3, 3).

(...) Nie dać się też uwikłać całej tej cywilizacji pożądania i użycia, która panoszy się wśród nas, korzystając z różnych środków przekazu i uwodzenia. Czy jest to cywilizacja – czy raczej antycywilizacja? Kultura, czy antykultura? Trzeba wrócić do elementarnych rozróżnień (Włocławek, 7.06.1991 r.).

* Pomyślmy, co dziś zrobiliśmy z 9. Przykazaniem?

10. Przykazanie: „NIE POŻĄDAJ ŻADNEJ RZECZY, KTÓRA JEGO JEST” – „Pożądanie rzeczy” opanowuje tak serce ludzkie, że nie ma w nim już niejako miejsca na dobra wyższe, duchowe (...) nie zapominajmy o tym, bracia i siostry, że pieniądze, bogactwo i różne wygody tego świata przemijają, a zatem nie mogą być naszym celem ostatecznym. Osoba ludzka jest ważniejsza niż rzeczy, a dusza jest ważniejsza niż ciało, toteż nigdy i nikomu nie wolno dążyć do dóbr materialnych z pogwałceniem prawa moralnego, z pogwałceniem praw drugiego człowieka.

* O co prosi nas Ojciec Święty? – „Przywracajmy, drodzy bracia i siostry, blask naszemu pięknemu słowu uczciwość: uczciwość, która jest wyrazem ładu serca, uczciwość w słowie i czynie, uczciwość w rodzinie i stosunkach sąsiedzkich, w zakładzie pracy i w ministerstwie, rzemiośle i handlu, uczciwość po prostu w życiu. (...) Uczcie się całej prawdy zawartej w każdym z przykazań Dekalogu. Uczcie się prawdy dzieciętego przykazania (Płock, 7.06.1991 r.).

Słowa Ojca Świętego wypowiedziane na zakończenie pielgrzymki: „Wiemy, że jesteś, Matko. Nie przestajesz być z nami, pomimo naszych słabości i grzechów, straszliwych nieraz win. Pomóż nam odbudować polską rodzinę jako święte sakramentalne przymierze osób, jako ostoję pokoleń. Niech ta rodzina będzie prawdziwym środowiskiem miłości i życia... Niech będzie pierwszą szkołą wielkiego przykazania miłości (...). Poprzez rodziny przebiega przyszłość człowieka... Od nich zależy przyszłość Polski. (...) I wszystkim powtarzam wraz z Episkopatem Polski – **BOGU DZIĘKUJECIE, DUCHA NIE GAŚCIE**” (Warszawa, 9.06.1991 r.).

*7 Zdrowaś Maryjo...,
O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami,
którzy się do Ciebie uciekamy.
Św. Janie Pawle II, módl się za nami.*

CZYN APOSTOLSKI: Codziennie stańmy odważnie w obronie wartości chrześcijańskich, które są dziś tak bardzo zagrożone. Naszą bronią **RÓŻANIEC ŚWIĘTY, nie wypuszczaj go z rąk!**

*Opracowała: Halina Pilewska, Moderator Diecezjalny
Kieleckiego Apostolatu Maryjnego*

PRZECZYTAJ POMYŚL PRZEDYSKUTUJ

Kiedy przechodzi się przed obrazem Matki Bożej, trzeba mówić: „Pozdrawiam Cię, o Maryjo! Pozdrów ode mnie Pana Jezusa” (św. Ojciec Pio).

DOKĄD MY PODĄŻAMY...?

Muszę się przyznać, że nieraz nachodzą mnie czarne myśli. Od dłuższego czasu prześladuje mnie wrażenie, że świat, który znamy, nieuchronnie chyli się ku upadkowi. W którą stronę nie spojrzeć, widać daleko posuniętą degenerację. Muzyka została zastąpiona przez oglupiające hałasy. Piosenki nie mają żadnej przyjemnej dla ucha melodii, tylko jeden stały krzyk powtarzanych dwóch lub trzech słów, nie przedstawiający żadnego sensu. Piękne tańce towarzyskie, jak tango, walc, przekształciły się w pokazy cyrkowe wykonywane przez niekompletnie ubrane partnerki, których strój nie licuje z charakterem tych tańców. W poezji trudno doszukać się myśli przewodniej, którą pragnął wyrazić „poeta”. Są tylko wyrazy ułożone w wielkim nieładzie fonetycznym. Malarze, zamiast tworzyć obrazy, „paćkają” kolorowymi plamami i każą nam wierzyć, że to właśnie jest nowoczesna sztuka. Powieści i filmy są pełne przemocy, naturalistycznego seksu, zezwierzęcenia (nie obrażając zwierząt).

I tak by można jeszcze długo ciągnąć tę nieszczęsną litanie zjawisk, o których wielu mówi, że to właśnie jest postęp i nowoczesność. Niestety, ten specyficzny „postęp” i bardzo

wątpliwej jakości „nowoczesność” mają swoje odzwierciedlenie także w stosunkach międzyludzkich, wkraczają również w dziedzinę życia duchowego. Związki na wzór małżeńskich, ale bez ślubu „na próbę”, zamiast wychowania – „hodowanie” dzieci, zanikanie szacunku do rodziców, nauczycieli, ludzi starszych, to jeszcze kolejne objawy wspomnianego na wstępie „chylenia się ku upadkowi”.

Dokąd podążamy? Dokąd nas to wszystko doprowadzi? Co jeszcze wymyśli przeciwko sobie i bliźnim człowiek, umiejętnie kreowany przez złego ducha?

Powszechnie zauważa się, że współczesne życie jest bardzo zagmatwane; jedno zjawisko przeczy drugiemu, trudno się w nim rozeznąć. Każdy człowiek – to wielkie zagadnienie. Człowiek przystosowuje się do cywilizacji, którą sam stworzył i która go miażdży. Nie ma już możliwości powstrzymania jej dalszego biegu, stała się narzędziem demonicznych sił, ogniwem w łańcuchu mechanicznych przyczyn i skutków.

W ten ponury obraz współczesnego świata wchodzi Jezus z wyraźnym światłem nadziei. Cokolwiek by się działo, czego by jeszcze człowiek nie wymyślił, zawsze aktualne pozostaną słowa: „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16).

W ciągu wieków ludzie wymyślili bardzo wiele złych rzeczy. Pierwsi byli nasi prarodzice, którzy sprzeciwili się Bożej woli w rajskim ogrodzie. Później ci, z powodu których nastąpił potop. A potem były kolejne „pomysły”. Zawsze wtedy, gdy oddalały się one bardzo wyraźnie od Bożych praw i założeń, dochodziło do katastrofy. W taki sposób upadały cywilizacje i imperia. Zawsze jedno pozostawało niezmiennie: **BOŻA MIŁOŚĆ I BOŻE MIŁOSIĘRDZIE.**

Upadaty królestwa i cesarstwa, ale spod ich gruzów podnosił się człowiek – dziecko Boże.

Bo przecież: „Bóg nie posłał Swego syna po to, żeby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony” (J 3, 17). „Ten świat” – to każdy z nas! To pojedynczy, konkretny człowiek. Każdy jest osobnym światem. Jedynym, niepowtarzalnym, wspaniałym. A Syn Boży stał się jednym z nas po to, żeby „ten świat” uchronić od zagłady, którą z takim niezrozumiałym uporem próbujemy sobie zafundować.

Jezus może nas uchronić od zagłady wiecznej. Ale nic nie dzieje się bez nas. „Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu, a kto nie wierzy, już jest potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego” (J 3, 18).

Członek Rady Krajowej AMM Jadwiga Wilk

PS. Przeczytajcie, pomyślcie, przedyskutujcie w swoich wspólnotach i rodzinach, i **koniecznie napiszcie do nas**.

Kto ma możliwość wysyłania internetowej poczty, to proszę o wysłanie na adres: daszma@wp.pl

Krótkie opinie można także wysłać na adres LISTY DO REDAKCJI, podany na ostatniej stronie naszego BIULETYNU.

Z ŻYCIA WSPÓLNOT JUBILEUSZE I SPRAWOZDANIA

DIECEZJA BIELSKO-ŻYWIECKA

Z pielgrzymką na Jasną Górę

Apostolat Maryjny z diecezji bielsko-żywieckiej po raz kolejny uczestniczył w Ogólnopolskiej Pielgrzymce AMM do Częstochowy. „Przez Maryję do Ducha Świętego” – pod tym hasłem dołączyliśmy do innych uczestników pielgrzymki dnia 27 lipca, by wspólnie dziękować Bogu przez ręce Maryi za całoroczną opiekę nad nami i wypraszać łaski na kolejne dni. Wśród ok. 2800 pielgrzymów z całej Polski, nasza grupa licząca ok. 230 osób z diecezji, stanowiła radosną częśćkę wszystkich, którzy u stóp Królowej Polski składają swoją codzienność. Umieszczony przed ołtarzem polowym czerwony napis na białym tle: „Tu bije serce narodu w Sercu Matki” (JP II) – przywoływał wspomnienia św. Jana Pawła II i odświeżał tożsamość narodu „oddanego w niewolę Maryi”, czyli w niewolę dobrze rozumianej wolności...

„Delektujmy się każdym krokiem, który zbliża nas do NMP... delektujmy się widokiem Matki... czujmy Ją głęboko w sercu i prosimy Ją, byśmy byli jak najlepszymi w Jej ciuchach, czułych, delikatnych dłoniach Maryi... bądźmy Jej pomocnikami ...” – te słowa w mowie powitalnej skierował do zebranych członków Apostolatu Maryjnego Dyrektor Krajowy AMM ks. Jerzy Basaj CM nie ukrywając swojej wdzięczności za to, że ma tę możliwość, by „chwycić wyciągniętą dłoń Maryi” i podziękować za dobro jakiego wciąż doświadcza i za ten „obraz wyciągniętych dłoni po Cudowny Medalik

jak po chleb”, który jest drogi jego sercu, gdy jeżdżąc po Polsce widzi taką właśnie odpowiedź na wezwanie przyjęcia Cudownego Medalika...

Rok w kościele „W mocy Bożego Ducha” szczególnie skłania nas do zapoznania się z tą Trzecią Osobą Trójcy Przenajświętszej. W konferencji wygłoszonej przez ks. biskupa archidiecezji łódzkiej Ireneusza Pękalskiego zanurzyliśmy się głębiej w Istotę Ducha Świętego, który działał w Maryi od początku do końca Jej ziemskiego bytu, a „Maryja – Matka orzeźwiona Duchem Świętym” całe swe życie oddaje działaniu Ducha Świętego:

– Zwiastowanie to wstęp i przyzwolenie na pełne działanie w Niej Bożego Ducha...

– Nawiedzenie św. Elżbiety – „Visitatio” – czyli taka wizytacja, która ma na celu nie kontrolę, lecz wsparcie, z którego ma zrodzić się jak największe dobro – Duch Święty działa w Elżbiecie i dziecku...

– kolejnym widzialnym efektem działania tegoż Ducha jest ofiarowanie w świątyni (w osobie Symeona)...

Maryja jest w stałej bliskiej relacji z Duchem Świętym, a my idąc za Jej przykładem starajmy się także pogłębiać naszą osobistą z Nim relację; pozwólmy Mu działać w pełni, by zrodziły się jak najlepsze owoce... Św. Jan Paweł II przyjął Maryję po wczesnej śmierci swojej rodzonej mamy jako swoją Matkę; we wspomnieniach przyznaje, że będąc ministrantem nie cechował się zbytnią gorliwością w pełnieniu tej funkcji – co zauważył jego ojciec i w związku z czym polecił mu codzienną modlitwę o ten dar do Ducha Świętego – modlił się więc stałą modlitwą do Ducha Świętego, a powstała „Encyklika do Ducha Świętego” Jana Pawła II to niewątpliwie owoc, po który i my możemy obecnie sięgnąć...

...Duch Święty działa w różny sposób na różnych ludzi dając swoje dary i duchowy pokój:

- jedni pod Jego działaniem „smucą się aż do łez”...
- innych rozpala do tego stopnia, iż ogarnięty Jego mocą człowiek chce otoczyć wszystkich swoją miłością...
- lub wyzwała wewnętrzną ciszę, skupienie, spokój, szczęście, niezgłębioną mądrość...

Ten sobotni dzień – nie za zimny i nie za gorący, ale w sam raz, gdzie po niebie przepływały naprzemiennie białe i ciemne obłoki, a okresową, bezwietrzną ciszę przerywały okresowo porywiste powiewy wiatru – oddawał klimat modlitwy w Duchu Świętym.

Wspólna Eucharystia, której przewodniczył ks. bp Ireneusz Pękalski była uwieńczeniem tego spotkania na Jasnej Górze, zachęcającego, by na co dzień żyć świętością – do czego zachęca nas obecny papież Franciszek – „Bóg chce od nas wszystkiego, nie zadawała się przeciętnością...” i rzeczywiście należy rozeznaczyć się w swoim powołaniu, a następnie, by niezależnie od pełnionego zawodu, czy zajmowanego stanowiska stawać się świętym każdego dnia, a Maryja w Duchu Świętym będzie nas wspierać...

Opuszczając Jasną Górę krążące chmury pożegnały nas siarczystym deszczem, co po tej długo trwającej suszy było darem z niebios i miejmy nadzieję, że za rok znów spotkamy się u Maryi na Jasnej Górze na Jubileuszowej – 40. Ogólnopolskiej Pielgrzymce AMM w 190. rocznicę objawień NMP św. Katarzynie Labouré.

Pozwólmy teraz prowadzić się naszej Powierniczce Maryi do Ducha Świętego, by i w nas mógł w pełni działać indywidualnie w każdej osobie, przyczyniając się do naszego wzrostu duchowego, przekładającego się na życie świętością w każdym dniu. Wszystko z Niepokalaną!

Teresa Szponar – par. św. Jana Nepomucena w Pogwizdowie

* * *

Ćwierćwiecze Apostolatu Maryjnego w Kisielowie

Wspólnota Apostolatu Maryjnego z Kisielowa obchodzi 25-lecie istnienia. Jubileusz świętowali w niedzielę 9 czerwca uroczystą Mszą św. w kościele Matki Bożej Wniebowziętej w Kisielowie będącym filią parafii w Ogrodzonej.

Eucharystii przewodniczył dyrektor krajowy Stowarzyszenia Cudownego Medalika Apostolat Maryjny w Polsce ks. Jerzy Basaj CM w koncelebrze z opiekunem AM ks. proboszczem Wiesławem Kondziołką. – Nasz Apostolat swoje życie opiera na naśladowaniu Maryi, dzieląc się miłością, której źródłem jest Pan Bóg – podkreślił ks. proboszcz. Ks. Jerzy Basaj w homilii zauważył, że najkrótszą drogą do naśladowania Matki Bożej jest uczenie się od niej postuszeństwa woli Bożej. Na Mszy św. byli obecni przedstawiciele AM z diecezji. Śpiewał chór parafialny „Magnificat”.

Po Mszy św. członkowie AM wraz z zaproszonymi gośćmi udali się na spotkanie przy stole. Tam przybliżono historię wspólnoty i dzielono się świadectwami. Apostolat w Kisielowie założył 19 września 1994 r. śp. ks. Paweł Grządziel – ówczesny proboszcz z Ogrodzonej wraz z moderator diecezjalną Urszulą Raszką. Pierwszą przewodniczącą była Maria Klajmon – nauczycielka, katechetka, a Apostolat liczył wówczas osiem osób. Od początku zależało im na rozpropagowaniu kultu Maryi i Cudownego Medalika. W 2002 r. ponownie do parafii przyjechała U. Raszka w celu ożywienia wspólnoty. – Nasz Apostolat się rozwinął. Obecnie jest nas trzynaścioro. Staramy się pogłębiać kult Niepokalanej i naszą wiarę, aby być prawdziwymi chrześcijanami i dawać świadectwo życia. Naszym zadaniem jest też oddziaływać na osoby obojętne religijnie, w niebezpieczeństwie śmierci.

Modliliśmy się wytrwale za osobę, która odeszła od Boga i Kościoła. Po kilku latach wypowiedała się i za trzy miesiące zmarła – wspomina obecna przewodnicząca AM Barbara Chruszcz. Apostołowie spotykają się w każdy ostatni czwartek miesiąca po Mszy św. na wspólnej modlitwie. W myśl słów bł. Matki Teresy z Kalkuty, robimy małe rzeczy, ale z wielką miłością. Angażujemy w wydarzenia parafialne. Modlimy się za żywych i zmarłych członków AM, dzieci i młodzież, kapłanów. Adorujemy Najświętszy Sakrament. Odwiedzamy chorych. Bierzymy udział w dniach skupienia AM i pielgrzymkach. Gościmy słodkościami pielgrzymów, którzy idą z Cieszyna do Łągiewnik, czy do Szczyrku na Dzień Matki. Uczestniczymy też w ekumenicznych spotkaniach z braćmi ewangelikami – dodaje B. Chruszcz, zapewniając że zależy im, żeby jak najwięcej osób otworzyło się na Matkę Bożą.

*Monika Jaworska („Niedziela”
– Niedziela na Podbeskidziu, nr 25, 23.06.2019)*

* * *

Dzień skupienia w Pogórze

W przeddzień Święta Matki, dnia 25 maja miał miejsce dzień skupienia dla członków Apostolatu Maryjnego archidiecezji katowickiej i diecezji bielsko-żywieckiej, odbywający się już corocznie tradycyjnie przy parafii Matki Bożej Królowej Polski w Pogórze. Apostołowie i tym razem nie zawiedli przyjeżdżając niemalże z każdej parafii, w której istnieje ta formacja. Istnieje u nas 35 takich aktywnych grup i 4 grupy bez spotkań oraz chęć stworzenia nowej grupy wyrażona przez jedną z uczestniczek spotkania – Monikę, która przedstawiła też swoje świadectwo wiary oraz chęć podjęcia się tworzenia formacji Apostolatu Maryjnego przy swej parafii.

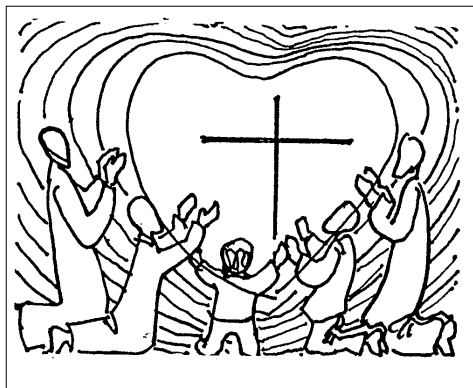
Inicjatywę tę wesprzeć możemy swoją modlitwą i pokładać nadzieję, że taka jest też wola Maryi i nieba, no i jak zwykle uzbroić się w pokorę i cierpliwość.

W ten sobotni dzień wszystkich uczestników (przyjechało 123 Apostołów) przywitała moderator diecezjalna Urszula Raszka, pełniąca rolę gospodarza, gdyż proboszcz parafii i zarazem opiekun grupy przebywał w tym czasie na uroczystości wyświęcania nowych 6 prezbiterów z diecezji – w tym jednego z Pogórza. W modlitwie byliśmy zjednoczeni, łącząc się niejako z nieobecnymi tu fizycznie, którzy z różnych przyczyn nie byli z nami w tym wspólnym dniu skupienia.

Po pokonaniu wielu przeszkód utrudniających dołączenie do nas dotarł także nasz Krajowy Dyrektor ks. Jerzy Basaj CM, który pomimo zmęczenia fizycznego promieniował radością i gdyby nie jego napomknięcie o tym, to chyba nikt nie przepuszczałby nawet, że miał za sobą nieprzespane godziny jazdy, aby być tu z nami już od samego początku spotkania, które tradycyjnie rozpoczyna się o godzinie dziewiątej.

Ciesz się niezmiernie ten fakt, że jest zapotrzebowanie na organizowanie takich spotkań i że moderator diecezjalna wraz z ekipą osób wspierających ją bezpośrednią pomocą wciąż podejmują się tego wysiłku, wkładając w całość swoje serce. Ta pomoc zespołowa jest tu zauważalna; rzeczywiście w jedności siła i o tym trzeba nam pamiętać. Każdy dając jakąś częśćkę z siebie przyczynia się do pewnej budowy i w dużej mierze od nas zależy jak wykorzystamy dane nam możliwości. Każdy z nas obdarzony jest różnego rodzaju talentami, które należy w odpowiedni sposób wykorzystać, ale nigdy nie zakopywać. Chodzi mi o to, by każdy z nas Apostołów w miarę właśnie swoich talentów zaangażował się w czynienie dobra – zawsze z otwartością serca, pokorą, bez rywalizacji lecz silni w jedności i dokończę swą myśl słowami moderator

„Przypisywanie sobie działań, byłoby niesprawiedliwością... ważne, ile serca w to wkładam... i pamiętajcie, że to są zawsze działania wspólnoty... trzeba nam się uczyć nie przypisywania zasług tylko sobie...”.

Wygłoszoną konferencję ks. Jerzy Basaj CM zaczął słowami: „Idziemy codziennie przez życie i spotykamy na swojej drodze ludzi...” – ludzie ci są różnie do nas nastawieni: jedni obojętnie; inni radośnie, a jeszcze inni wrogo, ale trzeba iść obok nich i kroczyć razem...

i kończąc myśl słowami św. Jana Pawła II „KROCZYĆ RAZEM TO SZTUKA, KTÓREJ MUSIMY SIĘ UCZYĆ”.

Takiej sztuki może nauczyć nas Maryja, która jak powiedział ks. Dyrektor wygłasza nam najpiękniejsze konferencje każdego dnia. Ta cicha, pokorna Służebnica Pańska niosąca nam Jezusa uczy nas, jak kroczyć razem – nie dyktować kroku, ale kroczyć razem. Codziennie „krocząc” z Maryją nauczymy się cierpliwości i wytrwałości. Idąc z Maryją jesteśmy z Jezusem, bo tam gdzie Maryja, tam też i Jezus, i tam gdzie Jezus, tam też Maryja. Naszą codzienność winniśmy budować w wierze, nadziei i miłości.

Apostolat Maryjny jest taką armią walczącą ze złem tego świata przy pomocy Cudownego Medalika przekazanego nam przez Maryję. Trzeba doświadczyć obecności Maryi w sobie, by objąć tym innych, bo „kto nie płonie – nie zapali” i trzeba nam takiej postawy pewnej ufności, by Maryja mogła dla nas „odkręcić kurek z Bożymi łaskami”. Na koniec swej konferencji ks. Dyrektor zwrócił się do nas słowami:

„Proszę was, z ufnością zwracajcie się wezwaniem Cudownego Medalika i uccie się od Maryi, bo to Ona daje najlepsze konferencje na co dzień; nie dajcie sobą manipulować...”.

Niejednokrotnie będziemy wystawiani na próbę! Każdy człowiek stawia inne kroki i należy o tym pamiętać i uczyć się tej sztuki, by kroczyć razem idąc w tym samym kierunku. Naszym kierunkowskazem jest Maryja, która prowadzi do właściwego celu...

Na wspólnej Eucharystii koncelebrowanej przez 14. przybyłych księży, w wygłoszonym słowie ks. Jerzy Basaj CM kolejny raz przywołał postać Maryi, która po Jezusie jest najodpowiedniejszą osobą, której możemy w pełni pozwolić na swe działanie, by odpowiednio z miłością prowadziła nas przez życie. Należy otworzyć swoje „przestrzenie życiowe” dla Niej, by nabrały sensu słowa: „szukam prawdy, szukam miłości”. Należy pozwolić „dotykać się tej miłości, nie bać się jej, iść pod prąd wraz z nią”..., a że jak wcześniej wspomniałam, że w jedności jest siła to im więcej osób to przyjmie i zaufa właściwemu przewodnikowi, to tym bardziej ten obolały świat nabierze darmo nam danej Bożej mocy – tak bardzo potrzebnej dla jego uzdrowienia...

Pamiętajmy w codzienności, by kochać ludzi! Słuchać, co mówią, by nie dać sobą manipulować, a pomóc tym zmanipulowanym, błędzącym, czy poszukującym...

Do tego jesteśmy powołani wszyscy chrześcijanie, by nie być obojętnym na zło, reagować w mądry sposób i wciąż zwyciężać zło dobrem, a każdy z Apostołów Maryjnych posiada tę oręż do walki z nim i wszystkim życząc wytrwałości i pokory na każdy dzień. Wszystko z Niepokalaną!

Teresa Szponar – par. św. Jana Nepomucena w Pogwizdowie

DIECEZJA DROHICZYŃSKA

20 lat wspólnoty Apostolatu Maryjnego Stowarzyszenia Cudownego Medalika przy parafii Przemienienia Pańskiego w Perlejewie

W niedzielę 12 maja 2019 r. wdzięczni Panu Bogu za dar w służbie Matce Bożej świętowaliśmy 20-lecie naszej wspólnoty. Na Jubileusz został zaproszony Dyrektor Krajowy ks. Jerzy Basaj CM, który głosił homilię podczas wszystkich Mszy św., poświęcając wiele miejsca Niepokalanej, Cudownemu Medalikowi i św. Katarzynie Labouré. Zachęcał, byśmy się powierzali Matce Bożej i przez Jej wstawiennictwo zanosili prośby do Boga, które mamy w swoich sercach, a Ona nas nie zawiedzie. Po każdej Mszy św. rozdawano medaliki i foldery. Ksiądz Dyrektor zachęcał też innych, by stali się apostołami Niepokalanej. Na wspólne świętowanie zaprosiliśmy wszystkie grupy z diecezji drohiczyńskiej. Gościli u nas:

- Apostolat Maryjny z Brańska z przewodniczącą ap. Teresą Zawdzką i opiekunem duchowym księdzem prałatem Janem Łoniewskim;
- Moderator diecezjalna ap. Maria Puchalska;
- Apostolat Maryjny z Drohiczyzna z przewodniczącą ap. Bogusławą Pawlak i opiekunem ks. Krzysztofem;
- Apostolat Maryjny z Ostrożan z przewodniczącą ap. Teodozją Nowakowską;
- Apostolat Maryjny z Sokołowa Podlaskiego z przewodniczącą ap. Bernardą Wierzbicką;
- Prezes Akcji Katolickiej w Perlejewie – Franciszek Czarowski;
- Prezes Stowarzyszenia „Perlejewo łączy” – Bożena Bujno;
- Nasz Apostolat z przewodniczącą ap. Aliną Fronc i opiekunem duchownym ks. Krzysztofem Janowic.

Gości powitał serdecznie ks. Proboszcz Krzysztof Janowic. Uroczystość rozpoczęliśmy o godz. 11.30 adoracją przed Najświętszym Sakramentem. Nabożeństwo adoracyjne prowadziły apostołki z Perlejewo z parafii Przemienienia Pańskiego. Zaczęliśmy pieśnią do Ducha Świętego.

Modlitwę przed Najświętszym Sakramentem odczytała ap. K. Zapisek, modlitwy dziękczynne ap. M. Zalewska, modlitwy błagalne ap. E. Mioduszevska. Dziesiątek Różańca – II Tajemnica Radosna – ap. J. Boguszevska, modlitwę rocznicową ap. D. Kosińska. Akt poświęcenia Apostolatu Maryjnego NMP – ap. A. Krzyżanowska. Litanie do Matki Bożej odśpiewaliśmy wspólnie.

Pan organista na wejście zagrał i wszyscy zaśpiewaliśmy „Hymn Apostolatu Maryjnego”. Następnie rozpoczęła się Eucharystia, którą sprawował Dyrektor Krajowy ks. Jerzy Basaj CM.

I czytanie – ap. M. Zalewska

II czytanie – ap. E. Czarkowska

Modlitwa Wiernych – ap. Alina Fronc.

Homilię wygłosił ks. Jerzy Basaj CM. W procesji z darami udział wzięły: ap. D. Kosińska, ap. K. Zapisek i ap. Basia.

W darze ołtarza ofiarowaliśmy: chleb, owoce, wino, sękacz i komunikanty. W kopertach złożyliśmy prośby i podziękowania Matce Bożej Cudownego Medalika.

Ks. Dyrektor w czasie Mszy św. przyjął do Apostolatu Maryjnego pięć osób. Ślubowanie złożyły: ap. Jadwiga Stolarczuk – Siemiatycze; ap. Bożena Badowiec – Siemiatycze; ap. Krystyna Barwińska – Siemiatycze; ap. Jadwiga Suchożerbska – Sokołów Podlaski; ap. Maria Twarowska – Perlejewo.

Przewodnicząca ap. Alina Fronc podziękowała ks. Dyrektorowi Jerzemu Basajowi CM za odprawienie Mszy św., za wygłoszone słowo Boże i zaprosiła wszystkich na agapę do

miejscowej świątlicy. Po poczęstunku ks. Dyrektor wygłosił mowę i rozdał dyplomy z podziękowaniami oraz książki z okazji 20-lecia powstania wspólnoty Apostolatu Maryjnego i za osobiste oddanie się Niepokalanej. Śpiewem dziękowaliśmy Matce Bożej za ten niezwykły dzień. Był też tort jubileuszowy i wspólna fotografia. Pogoda była wyjątkowo piękna.

Ks. Proboszczowi Krzysztofowi Janowic – naszemu opiekunowi duchownemu dziękujemy za pomoc w przygotowaniu agapy. Ks. Dyrektorowi za braterską obecność i serdeczność.

Wszystkim członkom Apostolatu Maryjnego i zaproszonym gościom za radość świętowania. Dobrze, że byliście!

Wszystko z Niepokalaną! Odmawiajcie Nowennę Pompejańską i do Najświętszej Maryi Panny Cudownego Medalika.

Alina Fronc – przew. Apostolatu Maryjnego w Perlejewie

DIECEZJA ŚWIDNICKA

Obchody 35. rocznicy powstania Stowarzyszenia Apostolatu Maryjnego przy Parafii Matki Bożej Różańcowej w Kłodzku

Uroczystość rozpoczęła się w piątek 5.07.2019 r. od adoracji Najświętszego Sakramentu. Apostołki Maryjne prowadziły modlitwę oraz śpiew, podziękowały Bogu i Maryi za opiekę przez 35 lat, uczestniczyły w nabożeństwie i Mszy św., której przewodniczył o. Emanuel Żak – opiekun grupy. Ojciec proboszcz przywitał Dyrektora Krajowego AMM ks. Jerzego Basaja CM, który zaszczycił nas

swoją obecnością. Był on honorowym gościem naszego rocznicowego świętowania. Pierwszy dzień obchodów zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim.

Sobota 6.07. – Drugi dzień obchodów rozpoczęliśmy od uczestnictwa w uroczystej Mszy św. o godz. 10.30, którą celebrował ks. Jerzy Basaj CM w asyście naszego opiekuna grupy o. Emanuela – proboszcza parafii MB Różańcowej w Kłodzku. W uroczystości uczestniczyła moderator diecezjalna Helena Balcerek i apostołki z Grodkowa. Było bardzo uroczyście, ks. Dyrektor wygłosił poruszającą homilię. Czulo się w sercach każdego uczestnika obecność Matki Bożej Cudownego Medalika.

Po Mszy św. wraz z gośćmi udaliśmy się na pielgrzymkę do sanktuarium Matki Bożej Wambierzyckiej, Królowej Rodzin i Patronki Ziemi Kłodzkiej. Wspólne spotkanie i obiad w Domu Pielgrzyma stał się okazją do rozmów i podziękowań, dla Anny Bielawy ustępującej przewodniczącej Apostolatu Maryjnego, za 35-letni trud pracy apostołkiej, stałą troskę o dzieło Cudownego Medalika, życie z Maryją i dla Maryi oraz dla moderator H. Balcerek. Spotkanie w Wambierzycach zakończyliśmy koronką do Miłosierdzia Bożego. Piękny Maryjny dzień dopełniło spotkanie przy pieśniach i poczęstunku w ogrodzie klasztornym OO. Franciszkanów w Kłodzku. Na zakończenie dnia zaśpiewaliśmy Apel Jasnogórski i wypuściliśmy różaniec z balonów.

Niedziela 7.07. – W tym uroczystym dniu spotkanie rozpoczęło się Mszą św. o godz. 12.00. Piękną i wzruszającą homilię wygłosił O. Dyrektor ks. J. Basaj CM, a apostołka A. Bielawa złożyła świadectwo apostołskiego życia i życzyła nowej prze-

wodniczącej Jadwidze Mizerna oraz zarządowi, niestrudzonej gorliwości w pracy apostołskiej AMM. Apostołki maryjne podziękowały kapłanom bukietem pięknych róż, za ich postugę w Stowarzyszeniu Apostolatu Maryjnego.

Po wszystkich Mszach św. ks. Dyrektor wraz z apostołkami maryjnymi rozdawał wiernym Cudowny Medalik wraz z Różańcem biblijnym. Zakończenie obchodów uczciliśmy uroczystą agapą, uwieńczeniem uroczystości był tort w podziękowaniu za 35 lat Apostolatu Maryjnego w Kłodzku. Na koniec podziękowanie złożył wszystkim Dyrektor Krajowy ks. Jerzy Basaj CM, uroczystość zakończyliśmy Koronką do Miłosierdzia Bożego. Wszystko z Niepokalaną !!!

Apostołka Dorota Serdiuk – kronikarka

ARCHIDIECEZJA GDAŃSKA

**„Dziękuję Bogu i Niepokalanej,
że działalność Apostolatu
w diecezji nie załamała się...”**

Druga połowa 2018 r. i rok 2019 były dla stowarzyszenia w naszej diecezji okresem trudnym, ale i też sprawdzającym siłę formacji. W lipcu ubiegłego roku wykryto u mnie złośliwego raka. Konsylium lekarskie zdecydowało o szybkim leczeniu; radykalna operacja, chemioterapia i wlewy herceptyny. Leczenie przewidziane jest do końca 2019. To wszystko zachwiało moim życiem, tym bardziej, że od 2016 jestem już leczona chemią na raka krwi. Nie piszę tego, by wzbudzać

współczucie. Wręcz przeciwnie, pragnę dać świadectwo wielkiej miłości Boga i wstawiennictwa Niepokalanej.

W dniu postawienia diagnozy otrzymałam przesyłkę od księży Marianów z wizerunkiem obrazu Jezusa Miłosiernego, z fragmentem psalmu (Ps 37, 5): „Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał!” Przesyłka była adresowana do mnie osobiście. Czułam, że to Niepokalana wyprosiła u swojego Syna obfitość łask dla mnie. Mimo ciężkiego leczenia nie załamywałam się. Psychiczenie byłam mocna, gdyż Pan mnie prowadził. Na pewno siłę wypraszały również modlitwy w mojej intencji. Bóg zapłać Wszystkim! Pamiętam też o modlitwie dziękczynnej za Wszystkich.

Tak obdarowana łaskami miałam siłę, by opracować sposób kierowania pracą w diecezji z przystawionego łóżka, jak również pomóc mojej zastępczyni Danusi Karczewskiej przejąć obowiązki. Były telefony, spotkania domowe i narady, by praca nadal trwała. Zaowocowały wtedy od lat prowadzone spotkania formacyjne z przewodniczącymi grup. Obowiązki prowadzenia spotkań i reszty działań przejęła zastępczyni, ale i też apostołka Jadwiga Pezdek. Osoba niezwykle pracowita i oddana Niepokalanej. Nad całością czuwał nasz diecezjalny opiekun duchowy ks. Stanisław Łada. Te comiesięczne spotkania w Oliwie formują dojrzałość przewodniczących i przygotowują do pracy w parafialnych grupach. Nadmienię, że spotkania są otwarte i udział mogą brać w nich wszyscy chętni. To też pozwala na przygotowywanie nowych apostołów do pracy. A z tym mamy często problemy.

A co się dzieje w naszych grupach? Cały czas działa „Pogotowie modlitewne”. Każda prośba o modlitwę jest podejmowana przez stałą grupę apostołek i apostołów, którzy zadeklarowali swoją gotowość służenia w ten sposób bliźniemu. Prośby są przesyłane SMS-ami. W miesiącu maju po-

dejmujemy nieustającą modlitwę różańcową w intencji naszej Ojczyzny i pokoju na świecie. Odbyły się diecezjalne Dni Skupienia w Pruszczu Gdańskim: 19.05.2018 i 18.05.2019. Tradycyjnie korzystaliśmy z gościnności naszego opiekuna i apostołek w Pruszczu Gdańskim. Jak zwykle zapewniony został autokarowy przewóz dla członków z odległych parafii w diecezji. Dzięki temu mogły w tym szczególnym dniu uczestniczyć osoby niepełnosprawne i w podeszłym wieku. Dzień Skupienia buduje i umacnia naszą duchowość, ale i też jednoczy. Stajemy się bliżsi sobie. A to też jest istotne.

W Pruszczu Gdańskim uroczyście zostało przyjętych do stowarzyszenia w latach 2018-2019 osiem osób. Ciągłe pracujemy nad powiększeniem naszych szeregów. Tutaj są chwile radosne, gdy witamy nowych apostołów ale i też smutne, gdy wygasa pierwotny zapał. Zwykle takie grupy obejmujemy dziewięciodniową modlitwą do Ducha Świętego i Niepokalanej, by nasze serca i ręce nie ustawały w pracy apostołskiej. Do rozbudzenia gorliwości przyczyniają się również jubileusze i Niedziele Maryjne. I tak w 2018 roku świętowaliśmy: 10-lecie w parafii Zesłania Ducha Świętego w Sopocie, 30-lecie w parafii św. Michała w Sopocie. Tam też odbyła się Niedziela Maryjna.

W 2018 r. zebraliśmy 7 kg uszkodzonych różańców i wysłaliśmy. Chcemy dalej zbierać takie różańce. Konkretną comiesięczną przesyłką finansową obejmujemy już czwarte dziecko z Ruandy, jego kształcenie i utrzymanie. Wspieramy również budowę kościoła na Ukrainie, jak również odpoczynek dzieci podczas wakacji. Jesteśmy obecni na Ogólnopolskiej Pielgrzymce oraz zjazdach moderatorów. Od kilku lat spotykamy się z alumunami w Seminarium Gdańskim, by mówić o naszym stowarzyszeniu. Z duchowością i istotą tej grupy zapoznają ich ks. Tadeusz Lubelski CM oraz ks. Stani-

sław Łada. Apostołki zaś przedstawiają praktyczne działania członków, odpowiadają na pytania i obdarowują przyszłych księży zestawem książek do pracy w parafiach. Dziękuję Bogu i Niepokalanej za to, że działalność Apostolatu w diecezji nie załamała się. Z radością podzielię się informacją, że byłam na ostatnim Dniu Skupienia (choć jeszcze nie w pełnej kondycji, ale byłam). Natomiast przedwakacyjne spotkanie formacyjne dla przewodniczących prowadziłam już samodzielnie. Pomatu wracam do zdrowia. „Wszystko z Niepokalaną”.

Maria Górska

DIECEZJA ZIELONOGÓRSKO-GORZOWSKA

Jubileusz 10-lecia Apostolatu Maryjnego w parafii Matki Bożej Różańcowej w Jasieniu

W przeddzień Święta Matki, w piękną, słoneczną sobotę, 25.05.2019 r. w naszej parafii obchodzony był jubileusz 10-lecia działalności Apostolatu Maryjnego. W uroczystości uczestniczył proboszcz **ks. prałat dr Roman Wróbel, ks. mgr Tomasz Szydełko, s. Stanisława Krasucka SM – Kraków, moderator diecezjalny pani Janina Barska, a także zaproszone grupy wspólnotowe Apostolatu Maryjnego z okolicy.** Uroczystość była uświetniona pięknym śpiewem oraz muzyką wykonaną przez parafialną młodzieżową scholę pod kierownictwem Olgi Kluwak.

O godz. 10.00 w kościele pw. Matki Bożej Różańcowej ks. prałat dr Roman Wróbel, proboszcz parafii przywitał naszych gości. Nawiązał do symboliki daru Niepokalanej – Cudownego Medalika oraz wspomniał pierwszego Dyrektora Apostolatu Maryjnego ks. Teofila Herrmanna CM, człowieka głębokiej wiary, wielkiej wiedzy, mądrości, wielkiego czcicie-

la Matki Bożej. Opowiedział również o swoich relacjach ze śp. ks. Prof. Teofilem Herrmannem CM, ze wspólnej pracy w seminarium duchownym w Paradyżu.

Następnie zebranych powitała przewodnicząca naszej grupy Teresa Haściło, która złożyła również sprawozdanie z dotychczasowej działalności.

Apostolat Maryjny w naszej parafii oraz przy kościele filialnym w Jabłońcu został założony w 2009 r., przez naszego proboszcza ks. Prałata dr. Romana Wróbla. Grupa działa w oparciu o Statut Stowarzyszenia Cudownego Medalika oraz wydane podręczniki do formacji Apostolatu Maryjnego. Celem działalności jest pogłębienie kultu Niepokalanej w życiu osobistym, rozpowszechnianie Cudownego Medalika i szerzenie braterskiej miłości.

Spotkania członków odbywają się w każdą ostatnią środę miesiąca po Mszy świętej. Każdego roku w maju i październiku włączamy się w nieustającą modlitwę w intencji Ojczyzny. Co roku organizowane są wyjazdy na Ogólnopolską Pielgrzymkę Stowarzyszenia Cudownego Medalika Apostolatu Maryjnego na Jasnej Górze. Uczestniczymy również na spotkaniach diecezjalnych oraz jubileuszach pozostałych grup Apostolatu Maryjnego. Z wielką satysfakcją pielgrzymowaliśmy do wielu Sanktuariów Maryjnych w kraju i zagranicą.

Tuż po powitaniu przez przewodniczącą Apostolatu Maryjnego w Jasieniu, przybyłe wspólnoty powitała moderator diecezjalna pani Janina Barska. Swoje powitanie oparła na krótkiej charakterystyce wspólnoty Apostolatu Maryjnego oraz definicji Apostoła Maryjnego, jako czciciela Matki Bożej, czyniącego dobro drugiemu człowiekowi.

Następnie wraz z ks. prof. Romanem Wróblem, ks. Tomaszem Szydełko i siostrą Stanisławą Krasucką SM odmówiliśmy radosną część Biblijnego Różańca świętego w intencji dziękczynnej za całą wspólnotę i wszystkich jej opiekunów.

Po modlitwie różańcowej o godz. 11,00 uroczystej Eucharystii, przewodniczył ks. proboszcz Roman Wróbel, który wygłosił homilię o Matce Bożej. Główną intencją Mszy św. było dziękczynienie za łaski otrzymane w minionym dziesięcioleciu i prośba o dalsze błogostawieństwo w pracy apostołskiej. Swoim pięknym śpiewem schola z organistą, ubogacili uroczystą Eucharystię. Służbę liturgiczną (czytania, modlitwa wiernych i modlitwa po Komunii św.) pełnił Apostolat: Stanisław Kawa, Monika Jędraszek, Ewa Falkiewicz, Dorota Zwolińska-Wesołowska, Katarzyna Danielak, Katarzyna Grochowska. Dary do ołtarza nieśli: Stanisława Grzechnik, Maria Pacholska, Maria Leszczuk, Teresa Haściło, Krystyna Duszcak.

Po Mszy św. zostało odprawione Nabożeństwo Majowe.

Na zakończenie konferencja ascetyczna – s. Stanisława Krasucka SM z Krakowa opowiedziała o życiu i powołaniu św. Katarzyny Labouré i objawieniach Najświętszej Maryi Panny w Paryżu przy rue du Bac 140.

Dalsze świętowanie jubileuszu to agapa, na której spotkało się 60 osób. Podczas tego spotkania s. Stanisława Krasucka SM przekazała medaliki przywiezione z Paryża z miejsca objawień Niepokalanej dla członków Apostolatu Maryjnego i gratulowała woli podążania śladami Maryi.

Godziny wspólnego przebywania w ten piękny uroczysty dzień upłynęły niezwykle szybko i wkrótce nastął czas pożegnania. Wdzięczność, życzliwość, radość – to uczucia, które przepełniają serca uczestniczących w tym wyjątkowym dniu i jubileuszu. Szczególne podziękowania składamy naszemu miejscowemu proboszczowi, i opiekunowi naszej wspólnoty ks. prałatowi prof. Romanowi Wróblowi.

Ostatnim akcentem sobotniego spotkania była Koronka do Bożego Miłosierdzia. O godz. 16.00 zakończyliśmy nasze modlitewne spotkanie. „Wszystko z Niepokalaną”.

DIECEZJA KIELECKA

Z życia Apostolatu Maryjnego diecezji kieleckiej

Dnia 1 czerwca 2019 r. miał miejsce Dzień Skupienia Apostolatu Stowarzyszenia Cudownego Medalika diecezji kieleckiej w parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Morawicy. Spotkania Apostolatu Kieleckiego w tej parafii odbywają się już od wielu lat. Spotkanie rozpoczęła Msza św. celebrowana przez ks. biskupa Mariana Florczyka w towarzystwie ośmiu kapłanów. Homilia ks. biskupa nawiązywała do pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II do Polski w 1979 r.

Po Mszy św. miała miejsce inscenizacja słowno-modlitewna pt. *Ta Ziemia to moja Matka*. Inscenizację przygotowała wspólnota z najstarszej kieleckiej parafii pw. Św. Wojciecha. Droga Krzyżowa rozpoczęła się od modlitwy i złożenia kwiatów przy grobie budowniczego świątyni i Golgoty Świętokrzyskiej śp. Kanonika Kapituły Wiślickiej ks. Stanisława Korneckiego. Drogę Krzyżową poprowadził opiekun diecezjalny Apostolatu ks. Jerzy Korona, czytania przygotowała wspólnota z parafii Św. Królowej Jadwigi w Kielcach.

Po duchowej uczcie Proboszcz miejsca – ks. Jan Ciszek przygotował ucztę dla ciała. Obfity poczęstunek, pyszne ciasta, herbata lub kawa wzmocniły nasze siły do uczestnictwa w Nabożeństwie Pierwszej Soboty Miesiąca, które poprowadził nasz opiekun ks. Jerzy Korona. Dzień skupienia zakończyła Koronka do Bożego Miłosierdzia. W spotkaniu aktywny udział brały dwie siostry miłosierdzia s. Stanisława z Kielc oraz s. Aleksandra z Kurozwęk. W czasie spotkania apostołowie mogli się zaopatrzyć w materiały formacyjne. Zebrani owacjami podziękowali moderator diecezjalnej Halinie Piłewskiej za przygotowanie spotkania. Uduchowieni Eucharystią

stia, modlitwami oraz niezapomnianą atmosferą spotkania, apostołowie rozjechali się do domów.

Halina Pilewska

DIECEZJA RADOMSKA

Na pielgrzymim szlaku....

Kiedy już ustały nogi, przyszedł mój Pan, Jezus drogi,
By pocieszyć, wesprzeć, dźwignąć, wraz z Mateczką
ból ogarnąć.

Wlał otuchę w serce moje, gdy otwartaś swe podwoje.
Rozlała się Jego łaska z Jasnej Góry, w słońca blasku.
Tam pielgrzymi jak co roku – apostołowie – krok po kroku
Docierali do Mateńki, niosąc radość i udreki.

Dziś beze mnie cała rzesza do Jej stóp z prośbami spieszy.
Cały kraj spowija upał, lecz apostoł trwa i czuwa.
Pozostaje mi transmisja, łączność w wierze – z telewizji.
Za to dzięki Panie Boże, że technika mi pomoże.
Chorzy, starsi i ułomni – w swojej wierze są niezłomni.
Proszą ufnie:

*„Przybądź, Niepokalana! Tęsknimy za Tobą od rana”
Na Twoje ręce pozdrowienia składamy dla tych,
co do Ciebie dojechali”.*

Jasna Góra apostołami się zapełniła, od piątku rzesza AMM
się modliła.

Ksiądz Dyrektor Jerzy rozważania prowadził, sekrety Oczu
Maryi nam „zdradził”.

Archidiecezja Łódzka stanęła na wysokości zadania,
Prowadząc modlitwy i śpiewy, czytając biblijne rozważania.

Sobotnia Eucharystia była ucztą dla ducha,
W niejednym sercu ożyła na nowo otucha.

Ks. Biskup Ireneusz słowo do wiernych skierował,
Optymizmem wiary i obietnicą zbawienia nas uradował.
Drogą świętości radził codziennie kroczyć do nieba
I modlić się stale z pomocą Ducha Świętego, bo taka
Kościoła potrzeba.

Sprawnie przebiegała 39. Pielgrzymka Apostolatu Maryjnego.
Organizatorom z Archidiecezji Łódzkiej gratuluję z serca
całego.

Kierownictwo duchowe tam wspaniałe, stąd radość wielka
ponad miarę.

Helena i Jej Rada dzielnie się spisała, poradziła we wszystkim,
choć obawy miała.

Moderator Krajowa nad pielgrzymką czuwała, troską
apostolską ją ogarniała.

Bądź po trzykroć uwielbion, Wiekuisty Boże... Dzięki składam
za Twoich łask morze.

Za Cudowny Medalik, za Niepokalaną, za wszystkich,
nad którymi niebiosa czuwają.

Za Ojców Paulinów tak zapracowanych, Maryi Jasnogórskiej
szczerze oddanych.

Za transmisję „na żywo” z kaplicy, ze Szczytu....

Długo jeszcze na pewno nie wyjdę z zachwytu.

Czy pozwolisz, o Chryste, wyjść z okowów cierpienia?

Czy za rok pojedę na Górę Zbawienia?

Obym mogła raz jeszcze spojrzeć Matce w oczy,

Dostrzec w nich nadzieję dla mojej niemocy...

Pragnienia są, nie powiem, ale po co one, gdy wciąż nowe
cierpienia, pewnie zasłużone.

Piekli się „lucyferek”, gdy coś zaplanuję i dokuczają nad miarę,
przeszkody buduje.

O! Nie jego to władza na tym Bożym świecie!
A ja – jak każdy człowiek – przecież Boże Dziecię.
Po trudach do zbawienia – wzór Matki Najświętszej,
Kochać Krzyż – powinność! Nie powiem nic więcej.

Wąchock, 27 lipca 2019 r.

Apostołka na emeryturze, Z.M.

DIECEZJA BYDGOSKA

Podziękowanie!

Naszej Moderator Diecezjalnej JADWIDZE WILK z okazji Jej Urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia zdrowia oraz Bożego błogostawieństwa i opieki Matki Bożej Niepokalanej Cudownego Medalika.

Z całego serca dziękujemy za owocną długoletnią pracę w Apostolacie Maryjnym. To właśnie Ksiądz Profesor Teofil Herrmann CM wybrał Panią Jadwigę do pełnienia wszelkich zadań apostolskich w służbie tym, którzy potrzebują pomocy Matki Bożej – i nie pomylił się. Pani Jadwiga zaangażowała się w rozpowszechnianie Cudownych Medalików, propagowanie ich noszenia jako znaku obecności Maryi przy nas.

Dziękujemy również za stały rozwój Apostolatu Maryjnego, do którego p. Jadwiga przyczyniała się m.in. poprzez kon-

takty z poszczególnymi grupami naszej diecezjalnej Wspólnoty Apostolatu.

Dziękujemy za piękne redagowanie artykułów do Biuletynu Stowarzyszenia Cudownego Medalika, które aż chce się dwa, trzy razy czytać. Później te Biuletyny przekazywane są dla rodzin i sąsiadów oraz dla więźniów.

Naszą Jubilatkę otaczamy serdeczną modlitwą. Zwracamy się do Matki Bożej Niepokalanej, aby wypraszała u Pana Boga obfitość łask, a przede wszystkim potrzebne dla niej zdrowie oraz pogodne długie lata życia w radości wypływającej z chrześcijańskiej wiary, nadziei i miłości. **DZIĘKUJEMY!**

*Członkowie Apostolatu Maryjnego
diecezji bydgoskiej*

DIECEZJA WROCŁAWSKA

Rok Jubileuszowy

Niech będzie Pochwalony Jezus Chrystus! Drodzy i Kochani! Dnia 27 października 2018 roku w parafii Świętego Józefa Robotnika we Wrocławiu odbyły się trzy jubileusze. 35-lecie istnienia Apostolatu Maryjnego w naszej parafii, 30-lecie w parafii Świętej Anny i 25-lecie w parafii Świętej Agnieszki. Na tę uroczystość zostały zaproszone wszystkie wspólnoty Apostolatów Maryjnych z wrocławskich parafii, a także ze Żmigrodu z parafii Świętej Trójcy oraz Państwo Elżbieta i Ireneusz Józwiakowie.

Uroczystość rozpoczęła się adoracją Najświętszego Sakramentu o godz. 11:00, którą poprowadził ksiądz proboszcz Ryszard Kowalski CM. O godz. 12:00 rozpoczęła się Msza św. koncelebrowana w intencji wszystkich grup AM z archidiecezji wrocławskiej. Głównym celebrawsem, był ks. proboszcz

Ryszard, który jako gospodarz parafii przywitał wszystkich zgromadzonych. Towarzyszyli mu ks. wikariusz Jan Dobosiewicz CM, ks. Robert Krzyśków CM z parafii w Żmigrodzie. Ks. Krzysztof Śliwa CM, który jest również organistą, zgodził się grać i śpiewać na chórze, aby uświetnić naszą uroczystość. Homilię o Matce Bożej objawiającej Cudowny Medalik z nawiązaniem do Jubileuszy, wygłosił ks. Jan Dobosiewicz CM. Liturgię słowa przeczytał apostoł Marcin Dereń, modlitwę wiernych apostołka Teresa Wawryniuk, dary ofiarne przygotowała parafia św. Józefa Rzemieślnika i św. Agnieszki, a modlitwę po Komunii św. poprowadziła Józefa Szmyd. Po Mszy św. ks. proboszcz odczytał list gratulacyjny Dyrektora Krajowego ks. Jerzego Basaja CM. Następnie udaliśmy się do sali parafialnej na positek. O godz. 15:00 wróciliśmy do kościoła, by odmówić na zakończenie spotkania koronkę do Bożego Miłosierdzia, którą poprowadził Opiekun Diecezjalny ks. Andrzej Siemiński CM.

Wdzięczni jesteśmy Panu Bogu, Matce Bożej i śp. ks. prof. Teofilowi Herrmannowi CM za to, że 28 sierpnia 1983 r. przyjechał do naszej parafii i włączył nas do duchowej rodziny czcicieli Matki Bożej Niepokalanej, którą powołał i określił nazwą Apostolat Maryjny. Wszystko z Niepokalaną!

Przewodnicząca Teresa Szymczak

✠ Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ ✠

ARCHIDIECEZJA WARSZAWSKA
PARAFIA ŚW. BARTŁOMIEJA W RYBIU
WSPOMNIENIE NADESŁANE PRZEZ APOSTOLAT MARYJNY

Ks. Prałat Bartłomiej Kapałka, emerytowany proboszcz Parafii św. Bartłomieja w Rybiu, był budowniczym kościoła oraz organizatorem tej parafii. Tworzył ją od podstaw – najpierw jako wikariusz parafii w Raszynie, potem, od 1988 r. jako proboszcz istniejącej już wtedy parafii. Konsekracja kościoła odbyła się 17 października 2004 r.

Pochodzący z Podhala 73-letni kapłan święcenia kapłańskie przyjął w 1970 r. z rąk Prymasa Polski, ks. kard. Stefana Wyszyńskiego. W archidiecezji warszawskiej był m.in. delegatem biskupim ds. misji oraz dyrektorem Papieskich Dzieł Misyjnych.

W ocenie metropolity warszawskiego kard. Kazimierza Nycza był nie tylko budowniczym kościoła i organizatorem parafii w sensie instytucjonalnym: „Stworzył przede wszystkim wspólną wspólnotę wiernych. Atmosfera panująca w tej parafii jest godna podziwu – powiedział przy okazji uroczystości nadania ks. B. Kapałce **godności**

kapelana honorowego Ojca Świętego (potocznie w Polsce nazywanej prałaturą papieską) **w sierpniu 2017 r.**

Od momentu, gdy nasz kochany ks. proboszcz Bartłomiej Kapałka bardzo źle się poczuł i został przewieziony karetką do szpitala, dla naszej parafii nadszedł czas pełen smutku. Dotychczas, choć bardzo schorowany, do końca swoich dni sprawował Msze Święte i słuchał spowiedzi. Kilkanaście lat żyjący z przeszczepioną nerką, nękany wieloma chorobami, wyczerpany, zmarł po kilku dniach pobytu w szpitalu. Stało się to 4 kwietnia o godz. 16:30. Parafialne dzwony zaczęły dzwonić oznajmiając śmierć budowniczego naszej świątyni. To dzieło swojego życia doprowadził do końca – kosztem własnego zdrowia zbudował kościół pod wezwaniem św. Bartłomieja.

Godnie pożegnaliśmy naszego ukochanego proboszcza, m.in. także od 26 lat opiekuna naszej grupy Apostolatu Maryjnego. Następca ks. prałata, ks. proboszcz dr Dominik Koperski, przygotował piękną uroczystość pożegnalną.

W poniedziałek 8 kwietnia kondukt żałobny, prowadzony przez ks. proboszcza, wprowadził do kościoła trumnę ze zwłokami ks. Kapałki. O godz. 20:00 została odprawiona dla parafian koncelebrowana, pożegnalna Msza św. Przewodniczył ks. proboszcz, koncelebransami byli kapłani miejscowi oraz z całego dekanatu raszyńskiego. Byli obecni księża, którzy byli wikarymi w naszej parafii, diakoni, ministranci, przyjaciele. Przybył poczet sztandarowy OSP. Tłum parafian i gości zapełnił kościół po brzegi. Po Mszy św. modlitewne czuwanie przy trumnie trwało do północy. Grupy parafialne, w tym Apostolat Maryjny, odmawiały modlitwę różańcową. Wierni procesyjnie podchodzili do trumny, aby w geście pożegnania położyć na niej dłoń.

Nazajutrz, 9 kwietnia o godz. 12:00, rozpoczęły się oficjalne uroczystości pogrzebowe, którym przewodniczył JE ks. Kardynał Kazimierz Nycz. Do uczestników wymienionych w dniu poprzednim dołączyła przybyła z Niedzicy na Podhalu rodzina ks. prałata, przedstawiciele władz gminnych Raszyńskich z wójtem Andrzejem Zarębą, członkowie rady parafialnej i wielu innych organizacji. Ze wzrusze-

niem były przyjmowane przez uczestników mowy pożegnalne władz kościelnych, organizacji kościelnych, gminnych oraz innych osób. Żegnaliśmy kapłana bez reszty oddanego swemu powołaniu, skromnego, wielkodusznego, empatycznego, wyrozumiałego, który do końca zachował pogodę ducha i uśmiech na twarzy.

Po zakończeniu uroczystości pogrzebowych, zgodnie z ostatnią wolą ks. prałata, jego Ciało zostało przewiezione do Niedzicy, do rodzinnej parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła, gdzie ks. prałat pragnął spocząć w rodzinnym grobie wraz ze swoimi rodzicami. Kondukt tworzyły samochody osobowe kapłanów i wiernych z limuzyną JE ks. Kardynała. W Niedzicy w kondukcie żałobnym z kościoła parafialnego na cmentarz towarzyszyło trumnie kilkunastu kapłanów z JE ks. Kardynałem Nyczem, księżmi proboszczami z Niedzicy i z Rybia, wiernymi, rodziną, z ks. proboszczem Koperskim i członkami rady parafialnej oraz parafianami z Rybia, którzy w dniu pogrzebu wyruszyli o świcie autokarami, aby uczestniczyć w uroczystościach pogrzebowych rozpoczynających się o godz. 12:00 w dniu 10 kwietnia.

Apostolat Maryjny z żalem żegna swojego opiekuna duchowego, czciciela Niepokalanej Cudownego Medalika, głosiciela głębokich i pouczających homilii. Wierzmy, że Najświętsza Maryja Panna tuli do swego serca tego wspaniałego Kapłana, a Jej Syn obdarza go swym Miłosierdziem.

*Teresa Bors, przewodnicząca Apostolatu Maryjnego
w par. pw. Św. Bartłomieja w Rybiu*

***Jam gościem na tym świecie,
nie tu mój trwały dom.
W niebiosach Boże dziecko
wszak ma ojczyznę swą.
Tu dni pielgrzymki pędzę,
tam się zakończy znój.
I w szczęściu wszelką nędzę
ukoi Pan, Bóg mój.***

„LUDZIE ODCHODZĄ, PAMIĘĆ POZOSTAJE...”

ŚP. ANNA TEODOZJA PACIOREK

Apostolat Maryjny z Wąchocka (diecezja radomska) pożegnał po Wielkanocy zmarłą 16 kwietnia 2019 r. apostołkę maryjną Annę Teodozję Paciorek. Odeszła w wieku 90 lat. Do stowarzyszenia należała od 1990 r. Szczególną czią darzyła Niepokalaną Cudownego Medalika. Zapalała lampki pod Jej figurą na placu klasztornym, wstawiała kwiaty do flakonu. Uczestniczyła w spotkaniach modlitewnych, w organizowanych pielgrzymkach, w modlitwach organizowanych w kościele, w jubileuszach i często – także w dniu powszednim – w Eucharystii. Włączała się w organizowane akcje na rzecz miejscowej parafii. Kilka razy zabierała wnuczkę na ogólnopolską pielgrzymkę na Jasną Górę, a „mała” ożywiała seniorki śpiewem pieśni maryjnych.

Śp. Anna obdarzała szacunkiem kapłanów i modliła się za nich. Nieodłącznym „lekarstwem” na problemy życiowe, rodzinne, zdrowotne, była dla niej modlitwa różańcowa. W styczniu br. uczestniczyliśmy w Eucharystii, podczas której apostołka dziękowała Panu Bogu i NM Pannie za 90 lat życia i otrzymane łaski. Radowaliśmy się wraz z nią i jej rodziną. Po miesięcznej chorobie Bóg powołał ją do siebie w Wielkim Tygodniu, a Zmartwychwstały Chrystus poprowadził do Domu Ojca. Niech spoczywa w pokoju.

Z-ca moderator diecezjalnej, ap. Z. Miernik

ŚP. EWA FRONCZAK

Wspólnota Apostolatu Maryjnego Centrum Rehabilitacyjno-Opiekuńczego DPS w Łodzi pożegnała ostatnio dwie członkinie.

W dniu 20 lutego 2019 r., przeżywszy 70 lat, odeszła do wieczności **śp. Ewa Fronczak**. Od powstania Apostolatu w naszym Ośrodku włączała się czynnie w uczestnictwo w spotkania i z dumą nosiła

Cudowny Medalik. Pół roku temu złożyła uroczyste ślubowanie i została przyjęta do naszej wspólnoty jako apostołka. Mimo choroby i niepełnosprawności fizycznej starała się codziennie uczestniczyć we Mszy św. Czasem z trudem, bardzo powoli przychodziła do kaplicy, ale chciała być na wspólnej modlitwie. Podziwialiśmy ją, gdy klękała na podniesienie w czasie Eucharystii mimo, że nie było jej łatwo. W krótkim czasie jej stan zdrowia się pogarszał, zaczęła poruszać się o balkoniku, ale nie traciła silnej wiary i z bólem regularnie uczestniczyła we Mszy św. i spotkaniach Apostolatu. Zmarła w obecności naszego kapelana ks. Dariusza po przyjęciu sakramentu namaszczenia chorych i Komunii św. Jej odejściu towarzyszyła Koronka do Bożego Miłosierdzia.

ŚP. KAZIMIERA ADAMCZEWSKA

W Wielką Środę, 17 kwietnia 2019 r., w wieku 75 lat, zmarła nasza apostołka **śp. Kazimiera Adamczewska**. Była osobą doświadczającą wielu chorób, poruszała się na wózku inwalidzkim, ale zawsze była pogodna, koleżeńska i pełna wiary. Codziennie uczestniczyła we Mszy św., często słuchała Radia Maryja i Radia Niepokalanów. Od samego początku należała do wspólnoty Cudownego Medalika. Godziła się ze swoją niepełnosprawnością, choć ciężko jej było w codziennych czynnościach. Wszystko przyjmowała zgodnie z wolą Bożą. Miała dobrą opiekę personelu i rodziny, była przez nich lubiana, rozmowna i umiejąca słuchać. Ostatnie kilka dni życia spędziła w szpitalu, gdzie zmarła po przyjęciu sakramentów świętych. Na jej pogrzebie było bardzo dużo ludzi, wśród nich pracownicy i mieszkańcy oddziału, gdzie mieszkała w naszym Centrum. W czasie majowego spotkania Apostolatu Maryjnego odmówiliśmy dziesiątek różańca i Koronkę do Bożego Miłosierdzia za duszę śp. Kazimieri.

Jesteśmy wdzięczni Bogu za nasze apostołki, za ich świadectwo wiary, modlitwy i jedności. Polecamy ich wstawiennictwu Matki Bożej Niepokalanej. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym.

Przewodnicząca AM, Urszula Siudaczyńska

OGŁOSZENIA I INFORMACJE

WSZYSTKO Z NIEPOKALANĄ!

Cena naszego „Biuletynu” nie ulega zmianie.

Wpłaty należy dokonywać na konto odbiorcy:

Dyrektor Krajowy AMM

Numer konta bankowego:

49 20300045 1130000005472030

W rubryce: **tytułem**, należy wpisać kto i za ile egzemplarzy dokonuje wpłaty. Na powyższe konto można także przekazywać dobrowolne składki i ofiary na cele statutowe AMM.

CENNIK NA 2019 ROK

**UWAGA! ZAMÓWIENIA NA MEDALIKI I WSZYSTKIE PUBLIKACJE
PROSIMY ZGŁASZAĆ Z ODPOWIEDNIM WYPRZEDZENIEM
DO CENTRUM AMM W WARSZAWIE:**

**ks. Jerzy Basaj CM e-mail: vivaldi7@onet.eu
tel. kom. 601 472 764**

WSZYSTKO Z NIEPOKALANĄ. Wspomnienia o śp. ks. T. Herrmannie (nowość)	– 20,00 zł
Kalendarz Apostolatu Maryjnego 2020 rok	– 5,00 zł
Ks. W. Rakocy CM, <i>Św. Katarzyna Labouré i Cudowny Medalik</i>	– 15,00 zł
Dar z Nieba. Życie św. Katarzyny Labouré. Historia objawień Cudownego Medalika (<i>komiks</i>)	– 5,00 zł
Wybór świadectw nadzwyczajnych łask otrzymanych przez pośrednictwo Niepokalanej Cudownego Medalika	– 15 zł
Świadectwa Nadzwyczajnych Łask Otrzymanych przez Pośrednictwo Niepokalanej Cudownego Medalika	– 20 zł
Podręcznik AMM (trzy tomy A,B,C)	– 40 zł w oprawie miękkiej – 50 zł w oprawie twardej
Statut AMM	– 2 zł
Kwartalnik – „Biuletyn” AMM	– 3,5 zł

Promienie Pośredniczki Łask: roczniki archiwalne 2000	– 1 zł
O apostołstwie świeckich	– 5 zł
Tajemnica Maryi (rozważania)	– 7 zł
Refleksje na miesiąc maj	– 5 zł
Nowe Rozważania na miesiąc maj	– 8 zł
Modlitewnik „Stawajcie się coraz doskonalszymi”	– 12 zł
Różaniec biblijny i wynagradzający	– 5 zł
Jak Ci, Maryjo, dziękować? – modlitewnik	– 5 zł
Nowenna	– 2 zł

CENY MEDALIKÓW

Medaliki aluminiowe małe	– 25 groszy
Medaliki srebrne	– 8 zł; i 10 zł
Medaliki zatapiane („tęzka”), 2 rodzaje	–1,5 zł i 2 zł
Medalik aluminiowy duży (wysokość 3,5cm)	– 2 zł
Medalik aluminiowy (Brelak)	– 3 zł

FOLDERY

ABC Cudownego Medalika	– 30 groszy
Noście Cudowny Medalik (dla księży)	– 80 groszy
Stowarzyszenie Cudownego Medalika	– 40 groszy
Pamiętka przyjęcia Cudownego Medalika	– 20 groszy
Modlitwa dzieci za dzieci	– 15 groszy

SPIS TREŚCI

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO.....	3
FORMACJA	8
AMM – CENTRUM STOWARZYSZENIA... ..	14
NOWENNA DO NIEPOKALANEJ CUDOWNEGO MEDALIKA	22
PRZECZYTAJ, POMYŚL, PRZEDYSKUTUJ	33
Z ŻYCIA WSPÓLNOT, JUBILEUSZE I SPRAWOZDANIA.....	36
Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ.....	60
OGŁOSZENIA I INFORMACJE.....	65
CENNIK	65

Na pierwszej stronie okładki:
*Figura Niepokalanej znajdująca się w kaplicy
 Siostr Miłosierdzia w Krakowie, przy ul. Warszawskiej*

Jubileusze i spotkania Grup AMM

25-lecie w Kisielowie

20-lecie w Perlejewie

35-lecie w Kłodzku

10-lecie w Jasieniu

Dzień Skupienia w Morawicy

Bp Kazimierz Nycz
przy trumnie ks. Kapalki

**MATERIAŁY NADESŁANE PO ODDANIU BIULETYNU
DO DRUKU ZAMIESZCZANE BĘDĄ W NASTĘPNYM NUMERZE.
O KOLEJNOŚCI UKAZANIA SIĘ MATERIAŁÓW
DECYDUJE ZESPÓŁ REDAKCYJNY.**

**LISTY DO REDAKCJI
prosimy nadsyłać na adres:**

**Małgorzata Daszczyszak, ul. Długa 48 A, 66-008 Świdnica
tel. 68 327-30-67; 693-337-640; daszma@gmail.com**

*Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, przeredagowywania
oraz zmiany tytułów otrzymanych materiałów.
Autorów prosimy o podanie telefonów kontaktowych.*

AMM

**„Biuletyn” redaguje międzydiecezjalny
zespół Apostolatu Maryjnego
pod kierunkiem moderatora krajowego.
Redaktor naczelny - Dyrektor Krajowy AMM
Ks. Jerzy Basaj CM**

**www.apostolat.pl www.cudowny-medalik.pl
www.szarytki.pl www.misjonarze.pl
www.waldemarrakocy.pl**